

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

28. rujna 2023.*

Sadržaj

Pravni okvir	4
Međunarodno pravo	4
GATT iz 1994.	4
Sporazum o antidampingu	4
Protokol o pristupanju Kine WTO-u	5
Pravo Unije	5
Okolnosti spora	10
Postupci koji su prethodili donošenju sporne uredbe	10
Sporna uredba i postupak njezina donošenja	12
Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda	14
Zahtjevi stranaka pred Sudom	14
O žalbi	15
Prvi žalbeni razlog	15
Prvi dio prvog žalbenog razloga	15
– Argumentacija stranaka	15
– Ocjena Suda	17
Drugi dio prvog žalbenog razloga	19
– Argumentacija stranaka	19

* Jezik postupka: engleski

– Ocjena Suda	19
Drugi žalbeni razlog	20
Argumentacija stranaka	20
Ocjena Suda	23
Treći žalbeni razlog	26
Argumentacija stranaka	26
Ocjena Suda	28
Četvrti žalbeni razlog	31
Prvi dio četvrtog žalbenog razloga	31
– Argumentacija stranaka	31
– Ocjena Suda	32
Drugi dio četvrtog žalbenog razloga	34
– Argumentacija stranaka	34
– Ocjena Suda	34
Troškovi	36

„Žalba – Damping – Uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Kine – Utvrđivanje uobičajene vrijednosti – Uredba (EU) 2016/1036 – Članak 2. stavak 7. – Protokol o pristupanju Narodne Republike Kine Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO) – Članak 15. – Utvrđivanje ranjivosti industrije Europske unije – Utvrđivanje postojanja prijetnje štete”

U predmetu C-123/21 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 26. veljače 2021.,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, sa sjedištem u Changzhou (Kina), koji zastupa K. Adamantopoulos, *dikigoros*, P. Billiet, *advocaat*, i N. Korogiannakis, *dikigoros*,

žalitelj,

a druge stranke u postupku su:

Europska komisija, koju su u početku zastupali K. Blanck, M. Gustafsson i E. Schmidt, zatim K. Blanck i E. Schmidt te naposljetku E. Schmidt, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

Distillerie Bonollo SpA, sa sjedištem u Formigineu (Italija),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, sa sjedištem u Borgoriccu (Italija),

Caviro Extra SpA, prije Caviro Distillerie Srl, sa sjedištem u Faenzi (Italija),

koje zastupa R. MacLean, odvjetnik,

intervenijenti u prvostupanjskom postupku,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev, predsjednik vijeća, L. Bay Larsen, potpredsjednik Suda, P. G. Xuereb (izvjestitelj), A. Kumin i I. Ziemele, suci,

nezavisna odvjetnica: T. Čapeta,

tajnik: R. Stefanova-Kamisheva, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 8. rujna 2022.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su u skladu s člankom 24. drugim stavkom Statuta Suda Europske unije podnijeli:

Vijeće Europske unije, koje zastupaju B. Driessen i P. Mahnič, u svojstvu agenata, uz asistenciju N. Tuominen, *avocată*,

Europski parlament, koji zastupa P. Musquar, A. Neergaard i A. Pospisilova Padowska, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 17. studenoga 2022.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom društvo Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (u daljnjem tekstu: Changmao) zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 16. prosinca 2020., Changmao Biochemical Engineering/Komisija (T-541/18, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2020:605), kojom je taj sud odbio njegovu tužbu za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/921 od 28. lipnja 2018. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2018., L 164, str. 14., u daljnjem tekstu: sporna uredba), u dijelu u kojem se odnosi na to društvo ili, podredno, u cijelosti.

Pravni okvir

Međunarodno pravo

- 2 Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL 1994., L 336, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.), Vijeće Europske unije odobrilo je Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO), zaključen 15. travnja 1994. u Marakešu, i sporazume iz priloga 1. do 3. tom sporazumu (u daljnjem tekstu: sporazumi WTO-a), koji uključuju Opći sporazum o carinama i trgovini iz 1994. (SL 1994., L 336, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 14.; u daljnjem tekstu: GATT iz 1994.) i Sporazum o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112.; u daljnjem tekstu: Sporazum o antidampingu).

GATT iz 1994.

- 3 Članak VI. stavak 1. GATT-a iz 1994. određuje:

„Ugovorne stranke priznaju da damping, koji omogućuje uvođenje proizvoda na tržište druge zemlje po cijeni nižoj od normalne vrijednosti, treba osuditi ako prouzročuje ili dovodi do prouzročenja znatne materijalne štete proizvodnoj grani jedne ugovorne stranke ili znatno usporava stvaranje jedne nacionalne proizvodne grane. U svrhu primjene ovog članka smatra se da se proizvod koji se izvozi iz jedne zemlje u drugu stavlja na tržište zemlje uvoznice po cijeni nižoj od uobičajene vrijednosti kada je cijena toga proizvoda:

(a) niža od odgovarajuće cijene za [istovrsni] proizvod u uobičajenom tijeku trgovine koji je namijenjen potrošnji u zemlji izvoznici;

[...]”

Sporazum o antidampingu

- 4 Članak 2. Sporazuma o antidampingu, naslovljen „Utvrđivanje dampinga”, glasi:

„2.1. Za potrebe ovog Sporazuma smatra se da je proizvod predmet dampinga, odnosno da je uveden na tržište druge zemlje po cijeni nižoj od njezine normalne vrijednosti, ako je izvozna cijena proizvoda koji se izvozi iz jedne zemlje u drugu niža od usporedive cijene, koja se postiže pod uobičajenim trgovačkim uvjetima, sličnog proizvoda koji je namijenjen za potrošnju u zemlji izvoznici.

2.2. U slučaju kada nema prodaje sličnog proizvoda pod uobičajenim trgovačkim uvjetima na domaćem tržištu zemlje izvoznice ili kada, zbog posebnog stanja na tržištu ili malog obujma prodaje na domaćem tržištu zemlje izvoznice [...], takva prodaja ne dopušta pravilnu usporedbu, dampinška marža će se odrediti usporedbom s usporedivom cijenom sličnog proizvoda koji se izvozi u odgovarajuću treću zemlju, pod uvjetom da je cijena reprezentativna, ili s troškom

proizvodnje u zemlji podrijetla uvećanim za razuman iznos za administrativne troškove, troškove prodaje, opće troškove i dobit.

[...]

Protokol o pristupanju Kine WTO-u

- 5 Protokolom od 11. prosinca 2001. o pristupanju Narodne Republike Kine WTO-u (u daljnjem tekstu: Protokol o pristupanju Kine WTO-u) ta je država postala članica WTO-a.
- 6 U skladu s člankom 15. točkama (a) i (d) Protokola o pristupanju Kine WTO-u:

„Članak VI. GATT-a iz 1994., [Sporazum o antidampingu] i [Sporazum o subvencijama i kompenzacijskim mjerama (SL 1994., L 336, str. 156.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 166.)] primjenjuju se u postupcima koji se odnose na uvoz kineskog podrijetla na državno područje članice WTO-a, u skladu sa sljedećim:

- (a) kako bi se utvrdila usporedivost cijena na temelju članka VI. GATT-a iz 1994. i Sporazuma o antidampingu, članica WTO-a koja provodi uvoz upotrebljava kineske cijene ili troškove za proizvodnu granu koja je predmet ispitnog postupka ili metodologiju koja se ne temelji na strogoj usporedbi s domaćim cijenama ili troškovima u Kini nego na sljedećim pravilima:
 - i. ako proizvođači nad kojima se provodi ispitni postupak mogu jasno dokazati da u proizvodnoj grani istovrsnog proizvoda postoje uvjeti tržišnoga gospodarstva u odnosu na izradu, proizvodnju i prodaju tog proizvoda, članica WTO-a koja provodi uvoz upotrebljava kineske cijene ili troškove za proizvodnu granu koja je predmet ispitnog postupka kako bi utvrdila usporedivost cijena;
 - ii. članica WTO-a koja provodi uvoz može upotrijebiti metodologiju koja se ne temelji na strogoj usporedbi s domaćim cijenama ili troškovima u Kini ako proizvođači nad kojima se provodi ispitni postupak ne mogu jasno dokazati da u proizvodnoj grani istovrsnog proizvoda postoje uvjeti tržišnoga gospodarstva u odnosu na izradu, proizvodnju i prodaju tog proizvoda.

[...]

- (d) Nakon što [Narodna Republika] Kina u skladu s nacionalnim pravom članice WTO-a koja provodi uvoz dokaže da je tržišno gospodarstvo, odredbe iz točke (a) stavljaju se izvan snage pod uvjetom da nacionalno pravo članice koja provodi uvoz sadržava kriterije tržišnoga gospodarstva na dan pristupanja. U svakom slučaju, odredbe točke (a) podtočke ii. prestaju vrijediti 15 godina nakon datuma pristupanja. Usto, u slučaju da [Narodna Republika] Kina u skladu s nacionalnim pravom članice WTO-a koja provodi uvoz dokaže da u određenoj proizvodnoj grani ili sektoru postoje uvjeti tržišnoga gospodarstva, na tu se proizvodnu granu ili sektor više ne primjenjuju odredbe iz točke (a) koje se odnose na gospodarstvo koje nije tržišno gospodarstvo.”

Pravo Unije

- 7 Odredbe kojima se uređuje donošenje antidampinških mjera Europske unije, koje su bile na snazi prilikom donošenja sporne uredbe, nalaze se u Uredbi (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije

(SL 2016., L 176, str. 21.; u daljnjem tekstu: Osnovna uredba). Osnovna uredba zamijenila je i stavila izvan snage Uredbu Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.).

8 Uvodna izjava 9. Osnovne uredbe glasi:

„Poželjno je navesti jasne i detaljne smjernice u vezi čimbenika koji mogu biti odlučujući za utvrđivanje je li [znatna] šteta nastala [zbog] dampinškog uvoza ili prijetnje nanošenja štete. U dokazivanju da su obujam i razine cijene dotičnih uvoza odgovorni za štetu koju je pretrpjela industrija Unije potrebno je posvetiti pozornost učincima ostalih čimbenika i posebno, prevladavajućih tržišnih uvjeta u Uniji.”

9 Članak 2. te uredbe, naslovljen „Utvrđivanje dampinga”, u stavku 7. predviđa:

„(a) U slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva uobičajena vrijednost određuje se na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva, odnosno cijene iz takve treće zemlje u druge zemlje, uključujući Uniju, odnosno ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Uniji za [istovrstan] proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu.

Odgovarajuća treća zemlja tržišnoga gospodarstva odabire se na razuman način, pri čemu se u obzir uzimaju svi pouzdani podaci dostupni u trenutku odabira. Vodi se računa i o rokovima. Ako je moguće, koristi se treća zemlja tržišnoga gospodarstva nad kojom se provodi isti ispitni postupak.

Stranke iz ispitnog postupka obavješćuju se odmah nakon pokretanja o odabranoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva te im se daje 10 dana za primjedbe.

(b) U antidampinškim ispitnim postupcima uvoza iz Narodne Republike Kine, Vijetnama i Kazahstana i neke druge zemlje bez tržišnoga gospodarstva, a koja je članica WTO-a na dan pokretanja ispitnog postupka, uobičajena vrijednost određuje se u skladu sa stavicima od 1. do 6., ako se utvrdi, na temelju valjano potkrijepljenih pritužbi jednog ili više proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak i u skladu s kriterijima i postupcima utvrđenim u točki (c), da za tog proizvođača, odnosno za te proizvođače, u odnosu na proizvodnju i prodaju dotičnog [istovrsnog] proizvoda prevladavaju uvjeti tržišnoga gospodarstva. Ako to nije slučaj, primjenjuju se pravila utvrđena u točki (a).

[...]”

10 U skladu s člankom 3. te uredbe, naslovljenim „Utvrđivanje štete”:

„1. U skladu s ovom Uredbom, izraz ‚šteta’, ako nije drukčije navedeno, znači [znatna] šteta industriji Unije, prijetnja [znatne] štete industriji Unije ili [znatno] zaostajanje u razvoju industrije, te se tumači u skladu s odredbama ovog članka.

2. Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:

(a) obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene [istovrsnih] proizvoda na tržištu Unije; i

(b) posljedičn[og] utjecaj[a] dampinškog uvoza na industriju Unije.

3. S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim uvozom došlo do znatnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom [istovrsnog] proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo. Jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

[...]

5. Ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji, uključujući i činjenicu da je proizvodnja još uvijek u procesu oporavka od učinaka prethodnog dampinga ili subvencioniranja; veličinu stvarne dampinške marže; stvaran i potencijalan pad prodaje, dobiti, proizvodnje, udjela na tržištu, produktivnosti, povrata od ulaganja i iskorištenosti kapaciteta; čimbenika koji utječu na cijene Unije; stvarne i potencijalne negativne učinke na tijekove novca, zalihe, zaposlenost, plaće, rast, sposobnost povećanja kapitala i ulaganja. Taj popis nije konačan, a jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

6. Na temelju svih relevantnih dokaza predstavljenih u vezi sa stavkom 2. mora se dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu u smislu ove Uredbe. Konkretno, to podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena utvrđeni sukladno stavku 3. odgovorni za učinak na industriju Unije, a kako je predviđeno stavkom 5., i da je taj učinak prisutan u mjeri koja se može smatrati značajnom.

7. Ispituju se također i svi ostali čimbenici, osim dampinškog uvoza, koji istodobno nanose štetu industriji Unije kako bi se osiguralo da šteta koju nanese ti drugi čimbenici ne bude pripisana dampinškom uvozu prema stavku 6. [...]

8. Učinak dampinškog uvoza procjenjuje se u odnosu na proizvodnju proizvođača industrije Unije [istovrsnog] proizvoda ako dostupni podaci omogućuju zasebnu identifikaciju te proizvodnje na temelju kriterija kao što su proizvodni postupak, prodaja i dobit proizvođača. [...]

9. Utvrđivanje prijetnje [znatne] štete temelji se na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti. Promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi damping prouzročio štetu mora biti jasno predviđena i neminovna.

Pri utvrđivanju postojanja prijetnje [znatne] štete, trebaju se razmatrati čimbenici kao što su:

- (a) značajna stopa rasta dampinškog uvoza na tržište Unije koja ukazuje na vjerojatnost značajnog rasta uvoza;
- (b) dostatno slobodno raspoloživi kapaciteti izvoznika odnosno neminovan i značajan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost znatnog rasta dampinškog izvoza u Uniju, vodeći pritom računa o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze;

- (c) ulazi li uvoz po cijenama koje bi u znatnoj mjeri snizile cijene ili spriječile rast cijena do kojega bi inače došlo, te bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom;
- (d) zalihe proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak.

Nijedan od gore navedenih čimbenika, gledan zasebno, ne može nužno biti odlučujući, ali ukupno gledajući, razmatrani čimbenici moraju dovesti do zaključka da je daljnji dampinški izvoz neizbježan i da će, ako se ne poduzmu zaštitne mjere, nastati znatna šteta.”

- 11 Članak 4. Osnovne uredbe, naslovljen „Definicija industrije Unije”, u stavku 1. predviđa:

„Za potrebe ove Uredbe, pojam ‚industrija Unije’ tumači se tako da se odnosi na proizvođače Unije u cjelini [istovrsnih] proizvoda ili na one od njih čija ukupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Unije tih proizvoda, a kako je definirano člankom 5. stavkom 4.; [...]

[...]”

- 12 Članak 5. te uredbe, naslovljen „Pokretanje postupka”, u stavku 4. određuje:

„Ispitni postupak prema stavku 1. pokreće se samo ako se utvrdi, na temelju ispitivanja stupnja potpore ili protivljenja pritužbi proizvođača [istovrsnog] proizvoda u Uniji, da su zahtjev podnijeli proizvođači Unije, odnosno da se podnosi u njihovo ime. Smatra se da je zahtjev podnijela industrija Unije ili da je podnesen u njezino ime ako ga podupiru oni proizvođači Unije čija ukupna proizvodnja čini više od 50 % ukupne proizvodnje [istovrsnog] proizvoda, kojega proizvodi taj dio industrije Unije koji bilo podupire ili se protivi zahtjevu. [...]”

- 13 Članak 6. stavak 7. navedene uredbe glasi:

„Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju, kao i udruge korisnika i potrošača, a koji su postali poznati u skladu s člankom 5. stavkom 10., kao i predstavnici zemlje izvoznice mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je Komisiji dostavila stranka u ispitnom postupku, a različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi u smislu članka 19. te se koriste u ispitnom postupku.

Navedene stranke mogu odgovoriti na podatke, a njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su u odgovoru dovoljno argumentirani.”

- 14 U skladu s člankom 11. stavcima 2. i 9. te uredbe:

„2. Konačna antidampinška mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva damping i štetu, osim ako je revizijom utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Revizija [zbog isteka mjere] [...] pokreće [se] na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođača Unije ili u njihovo ime, a [mjera] ostaje na snazi do završetka te revizije.

[...]

9. U svim ispitnim postupcima za reviziju ili povrat koji se provode prema ovom članku, Komisija, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primjenjuje istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe, vodeći pritom računa o članku 2., a posebno o stavcima 11. i 12. tog članka, kao i o članku 17.”

15 Članak 18. Osnovne uredbe, naslovljen „Nesuradnja”, u stavku 1. određuje:

„U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka.

Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se zanemaruju, a mogu se koristiti raspoloživi podaci.

Zainteresiranim strankama trebaju biti jasne posljedice nesuradnje.”

16 Članak 19. stavci 2. i 4. te uredbe glasi:

„2. Zainteresirane stranke koje daju povjerljive podatke dužne su dostaviti sažetke tih podataka koji nisu povjerljivi. Sažetci su dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine podataka dostavljenih kao povjerljivih. U iznimnim okolnostima, stranke mogu navesti da podaci nisu podobni za sažimanje. U tim iznimnim okolnostima, potrebno je dostaviti izjavu s razlozima zašto nije moguće podatke sažeti.

[...]

4. Ovim člankom ne isključuje se objava općih podataka od strane tijela Unije, a posebno razloga na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi, niti objava dokaza na koje se oslanjaju tijela Unije u mjeri u kojoj je potrebno objasniti razloge sudskih postupaka. Kod objave treba voditi računa o legitimnim interesima dotičnih stranaka kako se ne bi otkrile njihove poslovne i državne tajne.”

17 U skladu s člankom 20. navedene uredbe, naslovljenim „Objava podataka”:

„1. Podnositelji pritužbi, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge, i zemlja izvoza mogu zatražiti objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene mjere. Zahtjevi za objavom podnose se u pisanom obliku odmah nakon uvođenja privremenih mjera, a objava je pisana u najranijem mogućem roku nakon toga.

2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili okončanje ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite od onih korištenih za privremene mjere.

[...]

4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objava se daje, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku a, uobičajeno, najmanje mjesec dana prije pokretanja postupaka navedenih u članku 9. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka.

Objava ne isključuje niti jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.

[...]

Okolnosti spora

- 18 Vinska kiselina upotrebljava se, među ostalim, u proizvodnji vina i ostalih pića, kao dodatak hrani te kao retardant u sadri. U Europskoj uniji i Argentini vinska kiselina L+ proizvodi se iz nusproizvoda u proizvodnji vina, takozvanog vinskog taloga (u daljnjem tekstu: prirodna vinska kiselina). U Kini se vinska kiselina L+ i vinska kiselina DL proizvode kemijskom sintezom iz benzena (u daljnjem tekstu: sintetička vinska kiselina). Sintetička vinska kiselina ima ista fizička i kemijska svojstva kao prirodna vinska kiselina i namijenjena je za iste osnovne namjene kao i potonja.
- 19 Društvo Changmao kineski je proizvođač izvoznik sintetičke vinske kiseline. Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA i Caviro Extra SpA, prije Caviro Distillerie Srl (u daljnjem tekstu: Caviro Distillerie) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: Distillerie Bonollo i dr.), proizvođači su prirodne vinske kiseline sa sjedištem u Uniji.
- 20 Dana 24. rujna 2004. nekoliko Unijinih proizvođača podnijelo je Komisiji pritužbu u vezi s dampingom u području vinske kiseline.

Postupci koji su prethodili donošenju sporne uredbe

- 21 Vijeće je 23. siječnja 2006. donijelo Uredbu (EZ) br. 130/2006 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2006., L 23, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 112., str. 74.).
- 22 Tom je uredbom Vijeće, među ostalim, potvrdilo tretman tržišnoga gospodarstva (MET) za tri kineska proizvođača izvoznika, odnosno društva Changmao, Ninghai Organic Chemical Factory i Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (u daljnjem tekstu: Hangzhou). Na dobra koja proizvode ta tri proizvođača uvedene su antidampinške pristojbe od 10,1 %, 4,7 % i 0 %. Osim toga, tom je uredbom uvedena antidampinška pristojba od 34,9 % na vinsku kiselinu koju proizvode svi drugi kineski proizvođači izvoznici.
- 23 Vijeće je 13. travnja 2012. donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 332/2012 o izmjeni Uredbe br. 130/2006 te izuzimanju trgovačkog društva Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd od konačnih mjera (SL 2012., L 108, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 218.).
- 24 Ta provedbena uredba donesena je nakon izvješća Žalbenog tijela WTO-a od 29. studenoga 2005. u predmetu „Meksiko – konačne antidampinške mjere na govedinu i rižu” (WT/DS 295/AB/R, t. 305. i 306.), iz kojeg je u biti proizlazilo da proizvođača izvoznika za kojeg je utvrđeno da nije provodio damping tijekom početnog ispitnog postupka treba isključiti iz područja primjene konačne mjere uvedene nakon navedenog ispitnog postupka i on ne može biti predmet administrativnih revizija ili revizija zbog promijenjenih okolnosti. U ovom je slučaju Vijeće, nakon što je utvrdilo da početni ispitni postupak ne dopušta zaključak da je Hangzhou provodio damping, isključilo izvoz tog proizvođača iz područja primjene Uredbe br. 130/2006.

- 25 Dana 16. travnja 2012. Vijeće je donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (SL 2012., L 110, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 105.), kojom su zadržane antidampinške pristojbe uvedene Uredbom br. 130/2006 u pogledu proizvoda svih kineskih proizvođača izvoznika, osim društva Hangzhou.
- 26 Vijeće je 26. lipnja 2012., nakon postupka djelomične privremene revizije pokrenutog u pogledu društava Changmao i Ninghai Organic Chemical Factory, donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 626/2012 o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 349/2012 (SL 2012., L 182, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 170.).
- 27 Tom uredbom Vijeće tim dvama društvima nije odobrilo MET na koji su ranije imala pravo te je, nakon što je izračunalo uobičajenu vrijednost na temelju podataka koje je dostavio proizvođač koji je surađivao iz analogne zemlje, tj. Argentine, na proizvode koje su proizvela ta dva kineska proizvođača izvoznika primijenilo antidampinšku pristojbu po stopi od 13,1 %, odnosno 8,3 %.
- 28 Komisija je 4. prosinca 2014., povodom pritužbe koju je podnijelo nekoliko proizvođača sa sjedištem u Uniji, među kojima Distillerie Bonollo i dr., protiv društva Hangzhou, objavila u *Službenom listu Europske unije* Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka povezanog s uvozom vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine, ograničenog na jednog kineskog proizvođača izvoznika, Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (SL 2014., C 434, str. 9.).
- 29 Komisija je 9. veljače 2016. donijela Provedbenu odluku (EU) 2016/176 o prekidu antidampinškog postupka povezanog s uvozom vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine koju proizvodi Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (SL 2016., L 33, str. 14.). Tom provedbenom odlukom Komisija je zaključila da ne postoji znatna šteta koju je pretrpjela industrija Unije, u smislu članka 3. Uredbe br. 1225/2009, zbog uvoza u Uniju vinske kiseline koju proizvodi Hangzhou. Stoga je okončala antidampinški postupak u pogledu tog proizvođača izvoznika a da mu nije nametnula antidampinške pristojbe.
- 30 Nakon donošenja Provedbene uredbe br. 626/2012 i Provedbene odluke br. 2016/176 provedeno je nekoliko sudskih postupaka.
- 31 S jedne strane, Opći sud je presudom od 15. ožujka 2018., Caviro Distillerie i dr./Komisija (T-211/16, EU:T:2018:148) odbio tužbu koju je protiv te provedbene odluke podnijelo nekoliko proizvođača vinske kiseline iz Unije, među kojima Distillerie Bonollo i dr. (T-211/16, EU:T:2018:148). Žalbu koju su protiv te presude podnijeli isti proizvođači Unije Sud je odbio presudom od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija (C-345/18 P, EU:C:2019:589).
- 32 S druge strane, Provedbena uredba br. 626/2012 bila je predmet dvaju različitih sudskih postupaka.
- 33 Kao prvo, smatrajući da su antidampinške pristojbe uvedene tom uredbom previsoke, društvo Changmao podnijelo je tužbu Općem sudu kako bi ishodilo njezino poništenje. Presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), Opći sud poništio je navedenu uredbu u dijelu u kojem se primjenjuje na to društvo zbog povrede njegovih prava obrane. Protiv te presude Općeg suda nije bila podnesena žalba.

- 34 Komisija je 7. rujna 2017. u *Službenom listu Europske unije* objavila Obavijest o presudi od 1. lipnja 2017. u predmetu T-442/12 u vezi s Provedbenom uredbom br. 626/2012 (SL 2017., C 296, str. 16.). U toj je obavijesti pojašnjeno da je Komisija odlučila ponovno pokrenuti antidampinški ispitni postupak u vezi s uvozom vinske kiseline podrijetlom iz Kine koji je doveo do donošenja Provedbene uredbe br. 626/2012, u dijelu u kojem se odnosio na društvo Changmao, te ga nastaviti od trenutka u kojem je utvrđena nepravilnost. Također je pojašnjeno da je doseg tog ponovnog pokretanja postupka bio ograničen na izvršenje presude od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372) u pogledu tog jedinog proizvođača izvoznika. Taj je postupak stoga stavljen u situaciju u kojoj se nalazio prije stupanja na snagu te provedbene uredbe, tj. u situaciju uređenu Provedbenom uredbom br. 349/2012, koja je predviđala antidampinšku pristojbu od 10,1 % u odnosu na njegove proizvode.
- 35 Kao drugo, smatrajući da antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom br. 626/2012 nisu bile dovoljno visoke kako bi se ispravila razina dampinga koji provode društva Changmao i Ninghai Organic Chemical Factory i, prema tome, kako bi se uklonila šteta koju je pretrpjela europska industrija, nekoliko proizvođača vinske kiseline Unije, među kojima i Distillerie Bonollo i dr., podnijelo je Općem sudu tužbu za poništenje te uredbe. Svojom presudom od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (T-431/12, EU:T:2018:251) Opći sud poništio je navedenu uredbu zbog promjene metodologije upotrijebljene za izračun uobičajene vrijednosti u ispitnom postupku revizije bez dokazivanja promijenjenih okolnosti u odnosu na početni ispitni postupak.
- 36 Žalbu koju je društvo Changmao podnijelo protiv te presude Sud je gotovo u cijelosti odbio presudom od 3. prosinca 2020., Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo i dr. (C-461/18 P, EU:C:2020:979).

Sporna uredba i postupak njezina donošenja

- 37 Nakon zahtjeva za reviziju zbog predstojećeg isteka antidampinških mjera uvedenih Provedbenom uredbom br. 349/2012, koji je podnijelo nekoliko proizvođača vinske kiseline Unije, među kojima Distillerie Bonollo i dr., koji čine više od 52 % ukupne proizvodnje Unije, Komisija je 19. travnja 2017. u *Službenom listu Europske unije* objavila Obavijest o pokretanju postupka revizije zbog predstojećeg isteka antidampinških mjera koje se primjenjuju na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2017., C 122, str. 8.), na temelju članka 11. stavka 2. Osnovne uredbe.
- 38 Dopisom od 20. travnja 2017. Komisija je od zainteresiranih strana zatražila da dostave očitovanja na privremeni uzorak proizvođača iz Unije koji je odabrala u skladu s člankom 17. Osnovne uredbe. Privremeni uzorak sastojao se od šest proizvođača koji čine 86 % ukupne proizvodnje vinske kiseline u Uniji, uključujući društva Caviro Distillerie, Industria Chimica Valenzana i Distillerie Mazzari.
- 39 S obzirom na, s jedne strane, dopis udruženja talijanskih proizvođača vinske kiseline, Assodistila, prema kojem društvo Distillerie Mazzari nije željelo surađivati u ispitnom postupku revizije i, s druge strane, zahtjev društva Distillerie Bonollo da bude uključen u uzorak, Komisija je 13. lipnja 2017. odlučila da uzorkovanje proizvođača vinske kiseline Unije više nije primjereno te je poslala upitnike svim proizvođačima Unije.
- 40 Na te upitnike odgovorilo je sedam proizvođača iz Unije, osim, među ostalim, društva Distillerie Mazzari.

- 41 Kineski proizvođači izvoznici kojima se Komisija obratila, uključujući društvo Changmao, nisu surađivali u ispitnom postupku revizije.
- 42 Dopisom od 30. travnja 2018. Komisija je društvu Changmao poslala dokument s općim informacijama u kojem je iznijela svoju analizu bitnih činjenica i razmatranja u potporu produljenju antidampinških mjera za dodatno razdoblje od pet godina.
- 43 Društvo Changmao 14. svibnja 2018. dostavilo je Komisiji svoja očitovanja o dokumentu s općim informacijama. Zatim je e-poštom od 12. lipnja 2018. pitalo Komisiju namjerava li, nakon očitovanja koja je podnijelo, donijeti revidirani dokument s općim informacijama.
- 44 E-poštom od 15. lipnja 2018. Komisija mu je potvrdila da su njegova očitovanja uredno analizirana i da će na njih odgovoriti u uredbi koju će donijeti.
- 45 Komisija je 28. lipnja 2018. donijela spornu uredbu.
- 46 Iz te uredbe proizlazi, kao prvo, što se tiče postojanja dampa, da je Komisija izračunala uobičajenu vrijednost na temelju članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe, koja se primjenjuje na uvoz iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva. Nakon što je namjeravala smatrati Argentinu analognom zemljom i pozvala dva argentinska proizvođača na suradnju, pokazalo se da je jedan od tih proizvođača prestao proizvoditi proizvod koji je predmet postupka revizije, a drugi je odbio surađivati. Budući da nijedan proizvođač iz druge moguće analogne zemlje nije dovoljno surađivao, Komisija je uobičajenu vrijednost odredila na „nekoj drugoj razumnoj osnovi”, kao što to predviđa članak 2. stavak 7. točka (a) prvi podstavak Osnovne uredbe. Točnije, Komisija je uobičajenu vrijednost izračunala na temelju informacija iz zahtjeva za reviziju koje su se odnosile na cijene koje je naplaćivao jedan argentinski proizvođač u okviru domaće prodaje predmetnog proizvoda. Uzimajući u obzir činjenicu da je predmetni proizvod proizveden u Argentini bio prirodna vinska kiselina, dok je proizvod kineskih proizvođača izvoznika bila sintetička vinska kiselina, koja je jeftinija, Komisija je provela određene prilagodbe kako bi uzela u obzir razlike u troškovima metoda proizvodnje tih dviju vrsta proizvoda.
- 47 Zbog nesuradnje kontaktiranih kineskih proizvođača izvoznika, uključujući društvo Changmao, Komisija je, u skladu s člankom 18. Osnovne uredbe, izvela svoje zaključke „na temelju raspoloživih podataka” i stoga je utvrdila izvozne cijene na temelju baze podataka navedene u članku 14. stavku 6. te uredbe. Na temelju tih podataka Komisija je utvrdila, među ostalim, da je ponderirana prosječna dampinška marža društava Changmao i Ninghai Organic Chemical Factory prelazila 70 %.
- 48 Stoga je Komisija zaključila, s jedne strane, da se dumping nastavio tijekom razdoblja ispitnog postupka revizije i, s druge strane, da postoji velika vjerojatnost da će proizvođači izvoznici na koje se primjenjuju mjere zadržati dumping. Konkretno, istek mjera vjerojatno bi doveo do znatnog povećanja izvoza u Uniju po znatno sniženim cijenama.
- 49 Kao drugo, što se tiče štete, iz sporne uredbe proizlazi, s jedne strane, da je Komisija smatrala da sedam proizvođača iz Unije koji su surađivali u ispitnom postupku čini većinski dio ukupne proizvodnje istovrsnog proizvoda u Uniji, odnosno više od 60 % njezine proizvodnje. Stoga se sedam predmetnih proizvođača trebalo smatrati „industrijom Unije” u smislu članka 4. stavka 1. i članka 5. stavka 4. Osnovne uredbe. Nakon ispitivanja pokazatelja štete za industriju Unije u smislu članka 3. stavka 5. Osnovne uredbe, provedenog na temelju provjerenih informacija

prikupljenih od proizvođača koji su surađivali, Komisija je zaključila da donesene antidampinške mjere nisu u potpunosti postigle željene učinke i da je industrija Unije i dalje osjetljiva na štetne učinke dampinškog uvoza na tržište Unije.

- 50 S druge strane, Komisija je ispitala vjerojatnost ponavljanja štete u slučaju isteka mjera. Budući da kontaktirani kineski proizvođači izvoznici nisu surađivali, ta se institucija oslonila na raspoložive podatke u skladu s člankom 18. Osnovne uredbe. Na temelju te analize Komisija je smatrala da bi istek mjera vrlo vjerojatno doveo do povećanja dampinškog uvoza, što bi dovelo do pritiska na smanjenje cijena industrije Unije i pogoršanja već teškog gospodarskog stanja te industrije. Stoga je zaključeno da bi istek mjera najvjerojatnije doveo do ponavljanja štete za industriju Unije.
- 51 Kao treće, Komisija je ispitala bi li zadržavanje postojećih antidampinških mjera bilo protivno interesu Unije u cjelini te je zaključila da to nije slučaj.
- 52 S obzirom na prethodne elemente, Komisija je spornom uredbom odlučila zadržati konačne antidampinške pristojbe od 8,3 % na uvoz proizvoda koje proizvodi društvo Ninghai Organic Chemical Factory, 10,1 % na uvoz proizvoda koje proizvodi društvo Changmao i 34,9 % na uvoz proizvoda svih drugih kineskih proizvođača izvoznika, osim društva Hangzhou.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 53 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 12. rujna 2018. društvo Changmao zahtijevalo je poništenje sporne uredbe.
- 54 U prilog svojoj tužbi društvo Changmao istaknulo je pet tužbenih razloga, koji su se temeljili, prvi, na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je primijenila metodu analogne zemlje za izračun uobičajene vrijednosti, drugi, na pogreškama koje se tiču prava i očitim pogreškama u ocjeni počinjenima prilikom utvrđivanja ranjivosti industrije Unije, treći, na očitim pogreškama u ocjeni vjerojatnosti ponavljanja štete, četvrti, na povredi prava obrane i načela dobre uprave i, naposljetku, peti, na nedostatku u obrazloženju.
- 55 Pobijanom je presudom Opći sud odbio tih pet tužbenih razloga i, prema tome, tužbu za poništenje u cijelosti.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

- 56 Društvo Changmao zahtijeva od Suda da:
- ukine pobijanu presudu;
 - primarno, prihvati tužbu u prvostupanjskom postupku i stoga poništi spornu uredbu u dijelu u kojem se odnosi na njega;
 - podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje i
 - naloži Komisiji i intervenijentima snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

57 Komisija zahtijeva od Suda da:

- odbije žalbu kao neosnovanu i
- naloži društvu Changmao snošenje troškova.

58 Društvo Distillerie Bonollo i dr. zahtijevaju od Suda da:

- odbije žalbu u cijelosti kao bespredmetnu i, u svakom slučaju, kao neosnovanu i/ili nedopuštenu i
- naloži društvu Changmao snošenje troškova žalbenog i prvostupanjskog postupka.

59 Sud je 13. lipnja 2022. pozvao Vijeće i Europski parlament, na temelju članka 24. drugog stavka Statuta Suda Europske unije, da sudjeluju na raspravi kako bi odgovorili na pitanja koja se odnose na prvi žalbeni razlog.

O žalbi

60 U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe četiri žalbena razloga, koji se temelje, prvi, na tome da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da se nadzor zakonitosti akata Unije donesenih na temelju članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe ne može provesti s obzirom na Protokol o pristupanju Kine WTO-u, drugi i treći, na pogreškama koje se tiču prava i očitim pogreškama u ocjeni počinjenima u utvrđivanju ranjivosti industrije Unije i vjerojatnosti ponavljanja štete toj industriji zbog povrede, među ostalim, načela dobre uprave i, naposljetku, četvrti, na povredi prava obrane.

Prvi žalbeni razlog

61 Prvi žalbeni razlog sastoji se od dvaju dijelova. Prvim dijelom tog žalbenog razloga žalitelj u biti prigovara Općem sudu da je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 64. i 65. pobijane presude presudio da iznimka od načela prema kojem sud Unije ne može nadzirati zakonitost akata institucija Unije u pogledu njihove usklađenosti s pravilima sporazumâ WTO-a, koju je Sud priznao u svojoj presudi od 7. svibnja 1991., Nakajima/Vijeće (C-69/89, EU:C:1991:186), nije primjenjiva u ovom slučaju. Drugim dijelom tog žalbenog razloga žalitelj mu prigovara da je u točki 74. pobijane presude pogrešno odbio postojanje treće iznimke od navedenog načela.

Prvi dio prvog žalbenog razloga

– Argumentacija stranaka

62 Prvim dijelom prvog žalbenog razloga društvo Changmao u biti tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 64. i 65. pobijane presude utvrdio da se zakonitost akata Unije donesenih u skladu s člankom 2. stavkom 7. Osnovne uredbe ne može nadzirati s obzirom na Protokol o pristupanju Kine WTO-u. Konkretno, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio, oslanjajući se na točku 48. presude od

16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), da je taj članak 2. stavak 7. izraz volje zakonodavca Unije da u tom području usvoji pristup svojstven pravnom poretku Unije, i to također nakon pristupanja Narodne Republike Kine WTO-u.
- 63 U tom pogledu društvo Changmao ističe, s jedne strane, da ta odredba, naprotiv, odražava volju zakonodavca Unije da provede posebnu obvezu preuzetu u okviru Protokola o pristupanju Kine WTO-u, u smislu sudske prakse proizišle iz presude od 7. svibnja 1991., Nakajima/Vijeće (C-69/89, EU:C:1991:186, t. 29. do 32.), koja se u biti sastoji od toga da se obveže na primjenu derogatorne metode „analogne zemlje” u odnosu na kineske proizvođače izvoznike samo do isteka prijelaznog razdoblja predviđenog člankom 15. tog protokola.
- 64 To tumačenje potkrijepljeno je, osim toga, poviješću nastanka članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe, a osobito uvodnim izjavama 54. i 55. Prijedloga odluke Vijeća o utvrđivanju stajališta Zajednice na Ministarskoj konferenciji, koju je uspostavio Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije, u pogledu pristupanja Narodne Republike Kine Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (COM/2001/0517 *final*) (SL 2002., C51 E, str. 314.) kao i kasnijom Odlukom Vijeća od 19. listopada 2001. (2001/0218 (CNS) i 2001/0216 (CNS)). Međutim, Opći sud u pobijanoj presudi nije odgovorio na njegovu argumentaciju koja se odnosi na povijest nastanka tog članka 2. stavka 7.
- 65 S druge strane, prema mišljenju društva Changmao, sudska praksa proizišla iz presude od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494) nije primjenjiva u ovom slučaju, s obzirom na to da se ta presuda odnosila ne samo na posebnu situaciju Republike Armenije, nego je usto uređivala situacije koje su prethodile datumu isteka prijelaznog razdoblja predviđenog Protokolom o pristupanju Kine WTO-u. Osim toga, ona se odnosila samo na slučaj zemalja bez tržišnog gospodarstva koje nisu članice WTO-a.
- 66 Što se tiče nadzora akata Unije s obzirom na pravo WTO-a, društvo Changmao smatra da je prva iznimka iz presude od 7. svibnja 1991., Nakajima/Vijeće (C-69/89, EU:C:1991:186), koja je navedena u točki 60. pobijane presude upućivanjem na sudsku praksu proizišlu iz presuda od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 40. i 41.) i od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma (C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 87.), ispunjena u ovom predmetu. U tom pogledu to društvo tvrdi da je članak 2. stavak 7. Osnovne uredbe iznimka od osnovnih pravila za utvrđivanje doppinga i da tu odredbu, iako ne upućuje na Protokol o pristupanju Kine WTO-u, treba tumačiti u skladu sa zakonodavstvom Unije. Osim toga, navedena iznimka ne može se primijeniti na uvoz iz Kine nakon isteka prijelaznog razdoblja iz članka 15. tog protokola, tako da bi se nakon tog isteka na taj uvoz trebala primjenjivati osnovna pravila navedena u članku 2. stavcima 1. do 6. Osnovne uredbe.
- 67 Stoga se, prema mišljenju društva Changmao, članak 15. točke (a) i (d) tog protokola prestao primjenjivati 11. prosinca 2016., tako da se na Narodnu Republiku Kinu od tog datuma više ne primjenjuju pravila „analogne zemlje”, što je, osim toga, potkrijepljeno izvješćem Žalbenog tijela WTO-a od 15. srpnja 2001., donesenim u predmetu „Europske zajednice – Konačne antidampinške mjere na određene željezne ili čelične elemente za pričvršćivanje iz Kine” (WT/DS/397). Slijedom toga, budući da je u ovom predmetu Obavijest Komisije o pokretanju postupka stupila na snagu 19. travnja 2017., valja smatrati da nakon isteka prijelaznog razdoblja predviđenog Protokolom o pristupanju Kine WTO-u Unija u pravilu mora upotrijebiti troškove proizvodnje i cijene na kineskom domaćem tržištu kako bi odredila uobičajenu vrijednost za kineske proizvođače izvoznike.

68 Distillerie Bonollo i dr., Parlament, Vijeće i Komisija osporavaju osnovanost tog prvog dijela prvog žalbenog razloga.

– *Ocjena Suda*

69 Uvodno valja podsjetiti na to da se na odredbe međunarodnog sporazuma kojega je Unija stranka može pozvati u prilog tužbi za poništenje akta sekundarnog prava Unije ili prigovoru nezakovitosti takvog akta samo pod dvostrukim uvjetom, s jedne strane, da to nije protivno naravi i strukturi tog sporazuma i, s druge strane, da su te odredbe sadržajno bezuvjetne i dovoljno precizne. Stoga se pred sudovima Unije na takve odredbe može pozivati kao na kriterij za ocjenu zakonitosti akta Unije samo kada su ta dva uvjeta kumulativno ispunjena (presuda od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 37. i navedena sudska praksa).

70 Međutim, što se tiče sporazumâ WTO-a, čiji je sastavni dio Protokol o pristupanju, Sud je već imao prilike pojasniti, s jedne strane, da ti sporazumi nisu takve naravi da stvaraju prava za pojedince na koja se oni mogu izravno pozivati pred sudom na temelju prava Unije (vidjeti po analogiji presude od 14. prosinca 2000., Dior i dr., C-300/98 i C-392/98, EU:C:2000:688, t. 43. i 44. i od 15. ožujka 2012., SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, t. 46.).

71 S druge strane, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da, uzimajući u obzir njihovu narav i strukturu, Sporazum o osnivanju WTO-a kao i sporazumi iz priloga 1. do 4. tom sporazumu u načelu ne pripadaju normama s obzirom na koje se može nadzirati zakonitost akata institucija Unije (presuda od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 83. i navedena sudska praksa).

72 U tom pogledu, Sud je osobito istaknuo da bi se priznanjem da sudovi Unije imaju izravnu odgovornost osigurati usklađenost prava Unije s pravilima WTO-a zakonodavnim ili izvršnim tijelima Unije oduzeo manevarski prostor koji imaju slična tijela trgovinskih partnera Unije. Naime, nesporno je da su neke od ugovornih stranaka, uključujući i najvažnije partnere Unije s trgovinskog gledišta, zaključile, s obzirom na predmet i cilj sporazuma navedenih u prethodnoj točki, da oni ne pripadaju među norme s obzirom na koje njihova pravosudna tijela nadziru zakonitost svojih pravila domaćeg prava. Takav nedostatak uzajamnosti, ako bi bio prihvaćen, mogao bi dovesti do neravnoteže u primjeni pravila WTO-a (presuda od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 84. i navedena sudska praksa).

73 Sud je također smatrao da sustav koji proizlazi iz sporazumâ WTO-a daje važno mjesto pregovorima između stranaka. Što se tiče, konkretnije, primjene tih sporazuma u pravnom poretku Unije, podsjetio je na to da se, u skladu s njegovom preambulom, Sporazum o osnivanju WTO-a, uključujući njegove priloge, i dalje temelji na načelu pregovora vođenih „na temelju reciprociteta i uzajamnih koristi” te se stoga u odnosu na Uniju razlikuje od sporazuma koje je ona sklopila s trećim zemljama, a koji uspostavljaju određenu asimetriju obveza ili stvaraju posebne integracijske odnose s Unijom (vidjeti u tom smislu presudu od 23. studenoga 1999., Portugal/Vijeće, C-149/96, EU:C:1999:574, t. 36. i 42. i navedenu sudska praksu).

74 Sud je samo u dvjema iznimnim situacijama, koje su proizlazile iz volje zakonodavca Unije da sam ograniči manevarski prostor u primjeni pravila WTO-a, prihvatio da sudovi Unije trebaju, kada je to potrebno, nadzirati zakonitost akta Unije i akata donesenih radi njegove primjene s obzirom na

navedene sporazume ili odluku tijela za rješavanje sporova kojom se utvrđuje nepoštovanje tih sporazuma (presuda od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 85. i navedena sudska praksa).

- 75 Riječ je, s jedne strane, o situaciji u kojoj je Unija namjeravala izvršiti konkretnu obvezu preuzetu sporazumima navedenima u točki 71. ove presude i, s druge strane, o situaciji u kojoj predmetni akt Unije izričito upućuje na točno određene odredbe tih sporazuma (vidjeti u tom smislu, među ostalim, presude od 22. lipnja 1989., Fediol/Komisija, 70/87, EU:C:1989:254, t. 19. do 22.; od 7. svibnja 1991., Nakajima/Vijeće, C-69/89, EU:C:1991:186, t. 29. do 32. i od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 86. i navedenu sudsku praksu).
- 76 Što se tiče članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe, koji se odnosi na utvrđivanje uobičajene vrijednosti uvoza iz zemlje članice WTO-a koja nema tržišno gospodarstvo, valja podsjetiti na to da je Sud već presudio, kao što je to Opći sud naveo u točki 65. pobijane presude, da je ta odredba izraz volje zakonodavca Unije da u tom području usvoji pristup svojstven pravnom poretku Unije (presuda od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 88. i navedena sudska praksa).
- 77 U tom pogledu valja istaknuti da se, zbog razloga koje je nezavisna odvjetnica navela u točkama 89. do 91. svojeg mišljenja, žaliteljeva argumentacija prema kojoj sudska praksa Suda, navedena u prethodnoj točki ove presude, nije primjenjiva u ovom slučaju ne može prihvatiti.
- 78 Osim toga, Sud je pojasnio da ocjene koje proizlaze iz sudske prakse navedene u točki 76. ove presude nisu dovedene u pitanje činjenicom da se u uvodnoj izjavi 3. Osnovne uredbe navodi da se pravila Sporazuma o antidampingu trebaju prenijeti „u što je moguće većoj mjeri” u pravo Unije. Naime, taj izraz treba shvatiti u smislu da zakonodavac Unije, čak i ako je prilikom donošenja te uredbe namjeravao uzeti u obzir pravila Sporazuma o antidampingu, nije izrazio volju za prenošenje svakog od tih pravila u navedenu uredbu. Zaključak da članak 2. stavak 7. Osnovne uredbe ima za cilj izvršiti posebne obveze utvrđene u članku 2. Sporazuma o antidampingu ne može se stoga ni u kojem slučaju temeljiti isključivo na tekstu te uvodne izjave (vidjeti u tom smislu, među ostalim, presudu od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 89. i navedenu sudsku praksu).
- 79 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je Sud u biti već presudio da, kako bi se utvrdila volja zakonodavca Unije da u pravu Unije provede posebnu obvezu preuzetu u okviru sporazumâ WTO-a, nije dovoljno da iz uvodnih izjava predmetnog akta Unije općenito proizlazi da je do njegova donošenja došlo uzimajući u obzir međunarodne obveze Unije. Naprotiv, nužno je da se iz pojedine pobijane odredbe prava Unije može zaključiti da joj je namjera provesti u pravni poredak Unije određene obveze koje proizlaze iz sporazumâ WTO-a (vidjeti u tom smislu presudu od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 44. do 46. i navedenu sudsku praksu).
- 80 Osim toga, valja utvrditi, kao što je to nezavisna odvjetnica također istaknula u točkama 70. i 85. svojeg mišljenja, da se, s jedne strane, ni u jednoj uvodnoj izjavi Osnovne uredbe ne spominje Protokol o pristupanju Kine WTO-u. S druge strane, iz pripremnih akata te uredbe ne može se izvesti ni najmanja namjera zakonodavca Unije da provede bilo kakvu obvezu preuzetu navedenim protokolom.

- 81 Osim toga, suprotno onomu što tvrdi društvo Changmao, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što u okviru tumačenja članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe nije uzeo u obzir pripremne akte koji su doveli do donošenja Protokola o pristupanju Kine WTO-u.
- 82 Naposljetku, što se tiče žaliteljeve argumentacije u vezi s izvješćem Žalbenog tijela WTO-a od 15. srpnja 2001., valja istaknuti da je Opći sud u točki 77. pobijane presude odbio tu argumentaciju presudivši, s jedne strane, da se mogućnost gospodarskog subjekta da se pred sudom Unije pozove na činjenicu da su njezini propisi nespojivi s izvješćem tijela za rješavanje sporova WTO-a ne može prihvatiti izvan slučajeva iz točke 60. pobijane presude, što se tiče materijalnih pravila WTO-a, pozivajući se u tom pogledu na presude od 10. studenoga 2011., X i X BV (C-319/10 i C-320/10, EU:C:2011:720, t. 37.) i od 18. listopada 2018., Rotho Blaas (C-207/17, EU:C:2018:840, t. 46.) i, s druge strane, da žalitelj nije iznio nijedan argument na temelju kojeg bi se moglo utvrditi da je donošenjem članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe Unija namjeravala izvršiti posebnu obvezu koja proizlazi iz izvješća tijela za rješavanje sporova WTO-a ili da je na to izvješće izričito uputila u Osnovnoj uredbi. Međutim, žalitelj pred Sudom ne navodi na koji način navedeno stajalište Općeg suda sadržava pogrešku.
- 83 U tim se okolnostima Općem sudu ne može prigovoriti da je u točkama 64. i 65. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da iznimna situacija koju je Sud priznao u sudskoj praksi proizišla iz presude od 7. svibnja 1991., Nakajima/Vijeće (C-69/89, EU:C:1991:186, t. 29. do 32.) nije primjenjiva u ovom slučaju. Stoga nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da nije moguće pozivanje na Protokol o pristupanju Kine WTO-u kako bi se osporila valjanost članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe i time zakonitost sporne uredbe, koja je donesena na temelju te uredbe.
- 84 Iz toga slijedi da prvi dio prvog žalbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.

Drugi dio prvog žalbenog razloga

– Argumentacija stranaka

- 85 Drugim dijelom svojeg prvog žalbenog razloga društvo Changmao tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 74. pobijane presude odbio njegovu argumentaciju o postojanju „treće iznimke” od načela prema kojem sud Unije ne može nadzirati zakonitost akata institucija Unije s obzirom na njihovu usklađenost sa sporazumima WTO-a, tako da mu se omogući da se izravno pozove na odredbe međunarodnog sporazuma, kao što je to Protokol o pristupanju Kine WTO-u, u slučaju kada „međunarodni sporazum o kojem je riječ dopušta odstupanje od općeg pravila i kada pravo Unije primjenjuje tu mogućnost, kao što je to slučaj u ovom predmetu”.
- 86 Distillerie Bonollo i dr., Parlament, Vijeće i Komisija smatraju da je drugi dio prvog žalbenog razloga neosnovan. Distillerie Bonollo i dr. usto tvrde da taj dio treba odbaciti kao nedopušten.

– Ocjena Suda

- 87 U skladu s člankom 169. stavkom 2. Poslovnika Suda, izneseni žalbeni razlozi i pravni argumenti moraju precizno navoditi dijelove obrazloženja odluke Općeg suda koji se pobijaju. Tako se prema ustaljenoj sudskoj praksi u žalbi moraju jasno navesti osporavani dijelovi presude čije se

ukidanje traži te pravni argumenti koji posebno podupiru taj zahtjev, inače će žalba ili dotični žalbeni razlog biti nedopušten (presuda od 28. travnja 2022., Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, t. 186. i navedena sudska praksa).

- 88 Stoga navedenim zahtjevima ne odgovara, te se mora proglasiti očito nedopuštenim, onaj žalbeni razlog ili dio žalbenog razloga koji nije dovoljno jasno i precizno argumentiran da bi omogućio Sudu izvršavanje kontrole zakonitosti, a osobito ako ključni elementi na kojima se taj žalbeni razlog ili dio žalbenog razloga temelji ne proizlaze na dovoljno smislen i razumljiv način iz teksta žalbe, koji je u tom pogledu formuliran nejasno i dvoznačno (vidjeti u tom smislu presudu od 28. travnja 2022., Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, t. 187. i navedenu sudsku praksu).
- 89 Međutim, iako društvo Changmao precizno navodi točku pobijane presude koju kritizira drugim dijelom svojeg prvog žalbenog razloga, valja utvrditi da razmatranja koja ističe u prilog tom dijelu ne sadržavaju nikakvu jasnu i razumljivu pravnu argumentaciju u smislu sudske prakse navedene u točkama 87. i 88. ove presude koja bi pokazala u čemu se sastoji „treća iznimka” koju zagovara.
- 90 Drugi dio prvog žalbenog razloga stoga treba odbaciti kao nedopušten.
- 91 Stoga prvi žalbeni razlog treba odbiti u cijelosti.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 92 Drugi žalbeni razlog, koji se odnosi na točke 103., 106., 109. do 112., 114., 116., 117., 120. i 121. pobijane presude, temelji se na očitog pogrešci u ocjeni jer Opći sud nije utvrdio povredu članka 3. stavaka 1., 2. i 5. kao i članka 11. stavaka 2. i 9. Osnovne uredbe te načela dobre uprave, koja je posljedica Komisijina propusta da vodi računa, u okviru svoje ocjene stanja industrije vinske kiseline Unije, s jedne strane, o rezultatima poslovne djelatnosti glavnog proizvođača vinske kiseline u Uniji, tj. društva Distillerie Mazzari i, s druge strane, o činjenici da su negativni rezultati određenih proizvođača iz Unije posljedica njihovih pogrešnih odluka o ulaganju.
- 93 Društvo Changmao primarno prigovara Općem sudu da nije utvrdio da je Komisija u okviru ocjene ranjivosti industrije Unije trebala uzeti u obzir podatke koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari, u njegovu svojstvu najvećeg proizvođača prirodne vinske kiseline u Uniji.
- 94 U tom pogledu ističe, kao prvo, da je Opći sud počinio očitu pogrešku u ocjeni time što je u točkama 103., 106. i 109. do 112. pobijane presude smatrao da je bilo dovoljno to što je Komisija u okviru utvrđivanja ranjivosti industrije Unije uzela u obzir samo podatke koje je dostavilo sedam proizvođača Unije koji su odlučili surađivati u ispitnom postupku revizije koji je doveo do sporne uredbe a da pritom nije uzela u obzir podatke koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari jer je potonje odbilo surađivati u ispitnom postupku. Opći sud tako je propustio utvrditi povredu članka 3. stavaka 1., 2. i 5. Osnovne uredbe. Međutim, takva metoda podrazumijeva postupak samoizbora u industriji Unije i, slijedom toga, znatan rizik od iskrivljavanja ispitnog postupka i njegova rezultata.

- 95 Žalitelj prigovara Općem sudu da je u točki 106. pobijane presude smatrao da, s obzirom na to da društvo Distillerie Mazzari nije surađivalo, Komisija nije mogla raspolagati pouzdanim podacima o tom proizvođaču. Konkretnije, prigovara Općem sudu da nije smatrao da je Komisija u okviru utvrđivanja ranjivosti industrije Unije morala uzeti u obzir podatke o društvu Distillerie Mazzari kojima je već raspolagala u okviru ispitnog postupka koji je doveo do donošenja Provedbene odluke br. 2016/176, s obzirom na to da su se odnosna razdoblja ispitnih postupaka te provedbene odluke i sporne uredbe znatno preklapala jer su se oba razdoblja odnosila, među ostalim, na 2013. i 2014. godinu.
- 96 Osim toga, za razdoblje ispitnog postupka revizije koje ne odgovara razdoblju ispitnog postupka koji je doveo do donošenja Provedbene odluke br. 2016/176, tj. razdoblje koje se odnosi na 2015. i 2016. godinu, Komisija je lako mogla dobiti podatke o tom proizvođaču iz njegovih javno dostupnih financijskih izvještaja, u kojima se vrlo jasno navodi profitabilnost prije oporezivanja od 8,4 % u 2015. i 8,1 % u 2016., što je u znatnoj suprotnosti sa zaključcima sporne uredbe o profitabilnosti proizvođača iz Unije koji su surađivali, odnosno – 4 % u 2015. i 0,8 % u 2016.
- 97 Stoga je Opći sud u točkama 109. i 112. pobijane presude pogrešno smatrao da Komisija nije mogla raspolagati informacijama o društvu Distillerie Mazzari tijekom cijelog razdoblja ispitnog postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe i da stoga nije bilo moguće sa sigurnošću znati koji bi bili njezini zaključci da je raspolagala tim informacijama. Također je pogrešno smatrao, u točkama 110. i 111. pobijane presude, da Komisija u odabir proizvođača vinske kiseline za koje se smatra da čine industriju Unije u tom sektoru nije morala uključiti proizvođače koji su odlučili ne surađivati u ispitnom postupku.
- 98 Kao drugo, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 114. pobijane presude smatrao da su se okolnosti promijenile između ispitnog postupka koji je doveo do donošenja Provedbene odluke br. 2016/176 i onog koji je doveo do donošenja sporne uredbe jer je društvo Distillerie Mazzari odlučilo više ne surađivati u ispitnom postupku, tako da je smatrao da je primjena različite metode za ocjenu ranjivosti industrije Unije bila opravdana. Naime, prema mišljenju društva Changmao, nesuradnja društva Distillerie Mazzari nije promijenjena okolnost u smislu članka 11. stavka 9. Osnovne uredbe kojom se može opravdati primjena različite metodologije izračuna u odnosu na početni ispitni postupak koji je doveo do uvođenja antidampinške pristojbe. Komisija uostalom nije utvrdila takvu promjenu okolnosti u spornoj uredbi.
- 99 Kao treće, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 116. i 117. pobijane presude smatrao da Komisija nije propustila ispitati sve elemente relevantne za utvrđivanje ranjivosti industrije Unije i da je stoga postupala s potrebnom dužnom pažnjom i poštujući načelo dobre uprave. Naime, iz sporne uredbe nedvojbeno proizlazi da se u okviru tog utvrđivanja Komisija oslonila samo na podatke koje su dostavili proizvođači Unije koji su odlučili surađivati u ispitnom postupku a da pritom nije uzela u obzir podatke koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari kojima je već raspolagala u okviru ispitnog postupka koji je doveo do donošenja Provedbene odluke br. 2016/176 ili pak podatke navedene u točki 96. ove presude, kojima je mogla lako raspolagati da je postupala s dužnom pažnjom koja je potrebna za prikupljanje svih relevantnih elemenata.

- 100 S obzirom na prethodne elemente, društvo Changmao tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku time što je odbio drugi tužbeni razlog, koji se temeljio na tome da Komisija nije provela objektivno ispitivanje koje se temelji na svim raspoloživim informacijama kako bi se utvrdila ranjivost industrije Unije, čime je povrijedila članak 3. stavke 1., 2. i 5. te članak 11. stavke 2. i 9. Osnovne uredbe, svoju obvezu dužne pažnje i načelo dobre uprave.
- 101 Podredno, žalitelj tvrdi da se, čak i u slučaju da Sud zaključi da se nikakva pogreška koja se tiče prava ne može prigovoriti Općem sudu zbog toga što je smatrao da Komisija nije bila dužna uzeti u obzir podatke koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari, industrija vinske kiseline Unije u svakom slučaju ne nalazi u ranjivom položaju. U tom smislu on ističe, kao prvo, sljedeće: „[č]ak i uzimajući u obzir samo Komisijine podatke o pokazateljima štete, potrošnja se smanjila za 11 % (točan broj je 25 %), proizvodnja u Uniji povećala se za 22 %, prodaja devet proizvođača vinske kiseline u Uniji povećala se za 15 – 25 % (uvodna izjava 118. sporne uredbe), njihov tržišni udio za 32 % (uvodna izjava 121. sporne uredbe); prodaja sedam proizvođača iz Unije koji su surađivali povećala se za 33 % (uvodna izjava 117. sporne uredbe), njihov tržišni udio za 46 % (uvodna izjava 120. sporne uredbe); dok se uvoz vinske kiseline u Uniju podrijetlom iz [Kine] smanjio za 47 % (uvodna izjava 101. sporne uredbe), a odgovarajući tržišni udio za 40 %, uvoz vinske kiseline iz [Kine] na koji se primjenjuju mjere smanjio se za 49 %, a odgovarajući tržišni udio za 42 % (uvodna izjava 102. sporne uredbe). Kad je riječ o prosječnim jediničnim cijenama, cijene vinske kiseline podrijetlom iz [Kine] na koje se primjenjuju mjere smanjile su se za 33 %. Međutim, cijene Unije smanjile su se za više od 47 %, dok su se troškovi proizvodnje u Uniji smanjili za 44 %. Stoga se, čak i ne uzimajući u obzir rezultate društva Distillerie Mazzari, industrija vinske kiseline Unije ne nalazi u ranjivom položaju, zasigurno ne zbog smanjenog uvoza vinske kiseline podrijetlom iz [Kine] u Uniju”.
- 102 Prema mišljenju društva Changmao, čak i pod pretpostavkom da se dokaže ranjivost industrije Unije, Komisija je u svakom slučaju morala zaključiti da je ona bila „samonanesena” zbog ulaganja određenih proizvođača iz Unije u svrhu povećanja njihova proizvodnog kapaciteta, dok se potrošnja na tom tržištu smanjila, što je dovelo do određenog pritiska na cijene, smanjujući profitabilnost te industrije, povrat ulaganja i novčani tok. Osim toga, napominje da je Komisija u Provedbenoj odluci br. 2016/176 zaključila da je industrija Unije imala pozitivne rezultate u pogledu profitabilnosti, povrata ulaganja i novčanog toka, i to iako se razdoblje ispitnog postupka koje je prethodilo toj provedbenoj odluci i razdoblje koje je dovelo do donošenja sporne uredbe znatno preklapaju.
- 103 Osim toga, žalitelj ističe da, s obzirom na usporedno tumačenje Provedbene odluke br. 2016/176 i sporne uredbe, za razdoblje preklapanja ispitnih postupaka na kojima se temelje, Komisijini zaključci o određenim gospodarskim pokazateljima koji se odnose na industriju Unije, osobito oni koji se odnose na „potrošnju” vinske kiseline u Uniji i na „proizvodni kapacitet” tog proizvoda na tržištu Unije, nisu usklađeni. U tom pogledu on navodi, s jedne strane, da su podaci koji proizlaze iz tablice 1. iz sporne uredbe, u kojoj se navodi ukupna potrošnja vinske kiseline Unije za 2013. i 2014., različiti od onih navedenih u tablici 1. u Provedbenoj odluci br. 2016/176. S druge strane, podaci iz tablice 8. u spornoj uredbi, koja se odnosi na proizvodnju vinske kiseline u Uniji u razdoblju 2013./2014., razlikuju se od podataka o proizvodnji vinske kiseline u Uniji za isto razdoblje, kako proizlaze iz tablice 4. u Provedbenoj odluci br. 2016/176. Međutim, podaci utvrđeni s obzirom na ta dva makroekonomska pokazatelja nedvojbeno su utjecali na sve druge podatke o pokazateljima štete koji se temelje na podacima o potrošnji i proizvodnji, kao što su tržišni udjeli i prodaja, navedeni u tablici 11. i uvodnoj izjavi 98. sporne uredbe, kao i na pokazatelj o profitabilnosti industrije Unije.

- 104 Društvo Changmao na temelju tih elemenata tvrdi da je Opći sud, time što je u točkama 120. i 121. pobijane presude smatrao da u okviru ocjene utjecaja elemenata navedenih u točkama 102. i 103. ove presude na ranjivost industrije Unije treba uzeti u obzir široku diskrecijsku ovlast kojom Komisija raspolaže u tom području, počinio pogrešku koja se tiče prava.
- 105 Distillerie Bonollo i dr. i Komisija smatraju da drugi žalbeni razlog treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

Ocjena Suda

- 106 Uvodno valja istaknuti da je, kako bi institucije Unije mogle utvrditi postoji li prijetnja znatne štete industriji Unije u dotičnom gospodarskom sektoru, potrebno poznavati trenutačno stanje te industrije. Naime, institucije će samo s obzirom na to stanje moći utvrditi hoće li neizbježan rast budućeg dampinškog uvoza prouzročiti znatnu štetu toj proizvodnji u slučaju da se ne donese nikakva mjera za zaštitu trgovine. Stoga je ocjena ranjivosti te industrije prvi korak analize u okviru utvrđivanja eventualnog postojanja prijetnje štete (vidjeti u tom smislu presudu od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 31.).
- 107 U skladu s člankom 3. stavkom 2. Osnovne uredbe, šteta nanesena industriji Unije utvrđuje se na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje, s jedne strane, obujma dampinškog uvoza i učinka tih uvoza na cijene istovrsnih proizvoda na tržištu Unije kao i, s druge strane, utjecaja tog uvoza na industriju Unije.
- 108 Članak 4. stavak 1. Osnovne uredbe definira pojam „industrija Unije” na način da se odnosi na „sve proizvođače Unije istovrsnih proizvoda” ili na „one od [tih proizvođača] čija ukupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Unije tih proizvoda, a kako je definirano člankom 5. stavkom 4.”. Potonja odredba propisuje da se ispitni postupak ne pokreće ako proizvođači Unije koji izričito podupiru zahtjev čine manje od 25 % ukupne proizvodnje istovrsnog proizvoda koji proizvodi industrija Unije.
- 109 U tom pogledu Sud je već presudio da se prag od 25 % odnosi na „ukupnu proizvodnju istovrsnog proizvoda koji proizvodi industrija Unije” i da se odnosi se na postotak koji čine proizvođači Unije koji podupiru zahtjev u toj ukupnoj proizvodnji. Stoga je samo taj prag od 25 % relevantan za utvrđivanje čine li ti proizvođači „većinski dio” ukupne proizvodnje istovrsnog proizvoda koji proizvodi industrija Unije u smislu članka 4. stavka 1. Osnovne uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 15. studenoga 2018., Baby Dan, C-592/17, EU:C:2018:913, t. 79. i navedenu sudsku praksu).
- 110 Upućivanjem na navedeni prag članak 4. stavak 1. Osnovne uredbe samo pojašnjava da se kombinirana proizvodnja proizvođača Unije koji podupiru zahtjev koja ne doseže 25 % ukupne proizvodnje istovrsnog proizvoda u Uniji ne može ni u kojem slučaju smatrati dovoljno reprezentativnom u pogledu proizvodnje Unije. U slučaju da kombinirana proizvodnja navedenih proizvođača prelazi navedeni prag, mogu se uvesti ili zadržati antidampinške pristojbe ako dotične institucije Unije uspiju utvrditi, uzimajući u obzir sve relevantne elemente predmeta, da šteta nastala uvozom proizvoda koji je predmet dampa šteti većinskom dijelu ukupne proizvodnje Unije istovrsnih proizvoda (vidjeti u tom smislu presudu od 15. studenoga 2018., Baby Dan, C-592/17, EU:C:2018:913, t. 80. i navedenu sudsku praksu).

- 111 Iz toga slijedi da definicija industrije Unije, u smislu članka 4. stavka 1. Osnovne uredbe, može biti ograničena samo na one proizvođače Unije koji su podržali zahtjev za ispitni postupak o antidampingu (vidjeti u tom smislu presudu od 15. studenoga 2018., *Baby Dan*, C-592/17, EU:C:2018:913, t. 81. i navedenu sudsku praksu).
- 112 U ovom slučaju valja istaknuti, kao prvo, da je proizvodnja proizvođača Unije navedenih u točki 13. pobijane presude, povodom zahtjeva koji je doveo do ispitnog postupka revizije, činila 52 % ukupne proizvodnje dotičnog proizvoda i stoga prelazila prag od 25 % predviđen člankom 4. stavkom 1. Osnovne uredbe u vezi s njezinim člankom 5. stavkom 4. Osim toga, iz točke 30. pobijane presude proizlazi da je sedam proizvođača koji su surađivali u ispitnom postupku i koje je Komisija uzela u obzir u okviru utvrđivanja ranjivosti industrije Unije i prijetnje štete činilo 60 % ukupne proizvodnje Unije.
- 113 Kao drugo, treba odbiti argumentaciju društva Changmao, kojom se u biti prigovara Općem sudu da je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točkama 103., 106. i 109. do 112. pobijane presude smatrao da je bilo dovoljno da Komisija u okviru utvrđivanja ranjivosti industrije Unije uzme u obzir samo informacije koje je dostavilo sedam proizvođača Unije koji su odlučili surađivati a da ne uzme u obzir podatke koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari, u njegovu svojstvu najvećeg proizvođača prirodne vinske kiseline u Uniji. Naime, budući da, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točkama 109. do 111. ove presude, definicija industrije Unije može biti ograničena samo na proizvođače Unije koji su podržali zahtjev koji je doveo do antidampinškog ispitnog postupka, ta okolnost sama po sebi ne može učiniti nevaljanom metodu primijenjenu prilikom donošenja sporne uredbe u smislu članka 4. stavka 1. Osnovne uredbe. Osim toga, navedena okolnost ne omogućuje ni zaključak da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer nije utvrdio da je Komisija propustila ispitati sve relevantne elemente kako bi utvrdila ranjivost industrije Unije i da stoga nije postupala s potrebnom dužnom pažnjom i poštujući načelo dobre uprave.
- 114 Kao treće, Općem sudu ne može se prigovoriti da nije utvrdio da je Komisija povrijedila članak 3. stavak 2. Osnovne uredbe. Naime, ograničenje definicije industrije Unije samo na proizvođače Unije koji su podržali zahtjev koji je doveo do antidampinškog ispitnog postupka i koji su surađivali u ispitnom postupku ne omogućuje, samo po sebi i u nedostatku bilo kakvih drugih dokaza koji bi mogli dovesti u pitanje reprezentativnost tih proizvođača, zaključak da se utvrđivanje ranjivosti industrije Unije u spornoj uredbi ne temelji na pozitivnim dokazima i ne sadržava objektivno ispitivanje u smislu navedenog članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe.
- 115 Iz toga slijedi da Opći sud nije počinio pogreške koje se tiču prava time što je u točkama 103., 106. i 109. do 112. pobijane presude smatrao da je bilo dovoljno da Komisija u okviru utvrđivanja ranjivosti industrije Unije uzme u obzir samo podatke koje je dostavilo sedam proizvođača Unije koji su odlučili surađivati u ispitnom postupku revizije koji je doveo do sporne uredbe, bez uzimanja u obzir podataka koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari.
- 116 U tim okolnostima valja smatrati da ostale argumente društva Changmao iz točaka 95. do 97. ove presude, kojima se Općem sudu u biti prigovara, s jedne strane, da nije utvrdio da je Komisija mogla raspolagati informacijama koje se odnose na društvo Distillerie Mazzari tijekom cijelog razdoblja ispitnog postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe i, s druge strane, da je smatrao da ta institucija u odabir proizvođača vinske kiseline za koje se smatra da čine industriju Unije u tom sektoru nije morala uključiti proizvođače koji su odlučili ne surađivati u ispitnom postupku, treba odbiti kao bespredmetne jer ti argumenti ne mogu dovesti do ukidanja pobijane presude.

- 117 Što se tiče argumentacije društva Changmao navedene u točki 98. ove presude, valja utvrditi da ona proizlazi iz pogrešnog tumačenja točke 114. pobijane presude. Naime, u potonjoj točki Opći sud nije smatrao da nesuradnja društva Distillerie Mazzari čini promjenu metodologije u smislu članka 11. stavka 9. Osnovne uredbe u odnosu na onu primijenjenu tijekom postupka koji je doveo do uvođenja antidampinške pristojbe, nego je samo utvrdio, u odgovoru na tvrdnju društva Changmao u tom smislu, da se ta okolnost ne može smatrati neopravdanom promjenom metodologije za ocjenu stanja industrije Unije s obzirom na Provedbenu odluku br. 2016/176.
- 118 Osim toga, valja pojasniti da se članak 11. stavak 9. Osnovne uredbe odnosi samo na metodologiju izračuna „uobičajene vrijednosti” (vidjeti u tom smislu presudu od 3. prosinca 2020., Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo i dr., C-461/18 P, EU:C:2020:979, t. 142. do 153. i navedenu sudsku praksu), a ne uređuje stoga utvrđivanje ranjivosti industrije Unije, tako da žaliteljevu argumentaciju u svakom slučaju treba odbiti kao neosnovanu.
- 119 Što se tiče argumentacije društva Changmao navedene u točki 101. ove presude, valja podsjetiti na to da se, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, žalitelj ne može prvi put pred Sudom pozivati na razloge i argumente koje nije istaknuo pred Općim sudom. Naime, dopustiti stranci da pred Sudom prvi put istakne takve razloge i argumente značilo bi dopustiti joj da pred Sudom, čija je nadležnost u žalbenom postupku ograničena, iznese spor koji je širi od onoga o kojem je odlučivao Opći sud. Stoga je u okviru žalbe nadležnost Suda ograničena na ocjenu pravnih utvrđenja u vezi s razlozima i argumentima raspravljenima pred prvostupanjskim sudom (vidjeti u tom smislu presudu od 16. ožujka 2023., Komisija/Jiangsu Seraphim Solar System i Vijeće/Jiangsu Seraphim Solar System i Komisija, C-439/20 P i C-441/20 P, EU:C:2023:211, t. 83. i navedenu sudsku praksu).
- 120 Stoga tu argumentaciju treba odbaciti kao nedopuštenu, s obzirom na to da je istaknuta tek u stadiju žalbe.
- 121 Naposljetku, što se tiče argumenata navedenih u točkama 102. i 103. ove presude, valja podsjetiti na to da je, u skladu s člankom 256. stavkom 1. UFEU-a i člankom 58. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije, žalba ograničena na pitanja prava. Opći sud jedini je nadležan za utvrđivanje i ocjenu relevantnih činjenica kao i za ocjenu dokaza. Ocjenjivanje tih činjenica i dokaza dakle nije, osim u slučaju njihova iskrivljavanja, pitanje prava koje je kao takvo podložno nadzoru Suda u okviru žalbe (presuda od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, t. 66. i navedena sudska praksa).
- 122 Kada tvrdi da je Opći sud iskrivio dokaze, žalitelj treba primjenom članka 256. UFEU-a, članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije i članka 168. stavka 1. točke (d) Poslovnika Suda precizno navesti dokaze koje je prema njegovu mišljenju Opći sud iskrivio i dokazati pogreške u analizi koje su prema njegovoj ocjeni dovele do toga da je Opći sud iskrivio dokaze. Osim toga, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, iskrivljavanje mora očito proizlaziti iz sadržaja spisa a da nije potrebno pristupiti novoj ocjeni činjenica i dokaza (presuda od 28. travnja 2022., Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, t. 74. i navedena sudska praksa).
- 123 Međutim, argumentima iz točaka 102. i 103. ove presude žalitelj zapravo osporava ocjenu Općeg suda o činjenicama i dokazima te stoga od Suda traži novu ocjenu tih činjenica i elemenata a da pritom ne tvrdi da je došlo do iskrivljavanja u tom pogledu, i to protivno sudskoj praksi navedenoj u točkama 121. i 122. ove presude.

- 124 Iz prethodno navedenog proizlazi da argument naveden u točki 104. ove presude, koji je u biti nastavak argumentacije navedene u točkama 102. i 103. te presude, također treba odbaciti kao nedopušten.
- 125 S obzirom na prethodno navedeno, drugi žalbeni razlog treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

Treći žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 126 Svojim trećim žalbenim razlogom, koji se odnosi na točke 138., 139., 145. do 147., 150. i 152. pobijane presude, društvo Changmao prigovara Općem sudu da je u okviru analize prijetnje štete počinio očite pogreške u tumačenju i primjeni kako članka 3. stavaka 1., 2. i 5. Osnovne uredbe tako i njezina članka 11. stavka 2. kao i načela dobre uprave. Konkretno, prigovara Općem sudu da nije utvrdio da je Komisija, time što je u okviru utvrđivanja prijetnje štete odbila uzeti u obzir, s jedne strane, štetne učinke koje bi na industriju Unije imao uvoz najvećeg proizvođača vinske kiseline iz Kine i glavnog izvoznika tog proizvoda u Uniju, tj. društva Hangzhou i, s druge strane, utjecaj klimatskih promjena i razlike u krajnjoj uporabi između sintetičke vinske kiseline i prirodne vinske kiseline, povrijedila prethodno navedene odredbe Osnovne uredbe i opće načelo prava. Osim toga, Opći sud pogrešno nije utvrdio povredu članka 11. stavka 2. Osnovne uredbe time što je Komisija u spornoj uredbi zaključila da postoji prijetnja štete, dok je u Provedbenoj odluci br. 2016/176 smatrala da izvoz društva Hangzhou, koje je ipak obavljalo svoje djelatnosti u Kini u uvjetima koji su usporedivi ili čak istovjetni onima društva Changmao, ne uzrokuje znatnu štetu industriji Unije.
- 127 Konkretnije, ističe, kao prvo, da je Opći sud počinio očitu pogrešku u ocjeni time što je u točkama 138. i 139. pobijane presude u biti smatrao da je Komisija u okviru svoje opće procjene relevantnih pokazatelja i čimbenika koju nalaže članak 3. stavak 5. Osnovne uredbe pravilno uzela u obzir sve pozitivne dokaze i sve čimbenike koji utječu na stanje industrije Unije i stoga na postojanje prijetnje štete.
- 128 U prilog tom razmatranju društvo Changmao najprije pojašnjava da ne osporava okolnost da društvo Hangzhou ne podliježe antidampinškim pristojbama, s obzirom na to da su institucije Unije procijenile da taj proizvođač izvoznik ne nanosi štetu industriji Unije i da je to potvrdio Opći sud u presudi od 15. ožujka 2018., Caviro Distillerie i dr./Komisija (T-211/16, EU:T:2018:148).
- 129 S obzirom na navedeno, u okviru analize prijetnje štete, u mjeri u kojoj se ona mora temeljiti na svim postojećim pozitivnim dokazima, Komisija je trebala uzeti u obzir učinke izvoznih djelatnosti koje provodi društvo Hangzhou na industriju Unije, to više što je ono daleko najveći proizvođač izvoznik vinske kiseline na tržište Unije. Međutim, da je ta institucija u spornoj uredbi utvrdila, kao što je to trebala učiniti, da je izvoz društva Changmao u Uniju slijedio, za četiri godine koje su obuhvaćale razdoblje ispitnog postupka revizije, istu tendenciju kao i izvoz koji je izvršilo društvo Hangzhou, u pogledu cijena i obujma izvoza, zaključila bi da ne postoji prijetnja štete.

- 130 Imajući u vidu te elemente, Opći sud je u točki 145. pobijane presude pogrešno smatrao da Komisija nije pogriješila kad je zanemarila učinke izvoza društva Hangzhou u Uniju. Žalitelj nadalje prigovara Općem sudu da je u toj točki 145. pobijane presude iskrivio njegov argument prema kojem je Komisija pogrešno zanemarila učinke tog izvoza na industriju Unije, s obzirom na to da je Opći sud smatrao da je tim argumentom društvo Changmao u biti prigovorilo Komisiji da nije uključila društvo Hangzhou u ispitni postupak revizije koji je doveo do sporne uredbe, iako je ona pojasnila da je znala za činjenicu da djelatnosti tog proizvođača izvoznika ne ulaze u područje primjene te uredbe.
- 131 Kao drugo, društvo Changmao tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 150. pobijane presude samo naveo razlike koje postoje između početnog ispitnog postupka, na temelju članka 5. Osnovne uredbe, i ispitnog postupka revizije na temelju članka 11. stavka 2. te uredbe, na način da je u okviru prvoga Komisija trebala utvrditi štetu koja je industriji Unije uzrokovana dampinškim uvozom, dok je u okviru drugoga trebala analizirati postojanje prijetnje štete u slučaju neproduljenja antidampinških mjera a da pritom nije zaključio da su se odnosne Komisijine analize na kojima se temelje ta dva ispitna postupka trebale temeljiti na istim kriterijima i čimbenicima, kako mikroekonomskim tako i makroekonomskim, navedenima u članku 3. stavcima 1., 2. i 5. Osnovne uredbe. Osim toga, u toj točki 150. pobijane presude Opći sud je iskrivio njegovu argumentaciju koja se odnosi, s jedne strane, na istovjetnost njegovih djelatnosti izvoza s onima koje obavlja društvo Hangzhou i, s druge strane, na činjenicu da se ta dva proizvođača izvoznika nalaze u potpuno usporedivoj situaciji. Iz toga slijedi da su se gotovo sva razmatranja koja je Komisija istaknula u spornoj uredbi u odnosu na društvo Changmao trebala primjenjivati, *mutatis mutandis*, na djelatnosti društva Hangzhou, uz iznimku onih koje se odnose na širenje proizvodnih kapaciteta, s obzirom na to da, za razliku od potonjeg proizvođača izvoznika, žalitelj nije namjeravao povećati svoje proizvodne kapacitete.
- 132 Kao treće i posljednje, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogreške koje se tiču prava time što je u točkama 146. i 147. pobijane presude odbio njegove argumente koji se odnose, kao prvo, na navodnu relevantnost podataka Eurostata za 2017. i 2018. koje je podnio u prvostupanjskom postupku u prilog njegovoj argumentaciji koja se temelji na utjecaju klimatskih promjena na ponudu kalcijeva tartarata, koji je jedna od glavnih sirovina za proizvodnju prirodne vinske kiseline i, kao drugo, na utjecaj klimatskih promjena i razlika u krajnjim uporabama između sintetičke vinske kiseline i prirodne vinske kiseline na ocjenu tržišnih cijena vinske kiseline u Uniji i time na postojanje prijetnje štete.
- 133 U tom pogledu on ističe, kao prvo, da je nesporno da se proizvodni postupci vinske kiseline koja se proizvodi u Kini i Uniji razlikuju jer kineski proizvođači izvoznici proizvode sintetičku vinsku kiselinu, dok proizvođači iz Unije proizvode prirodnu vinsku kiselinu. Stoga se ti proizvođači ne nalaze u konkurentskom položaju, barem što se tiče korištenja navedenog proizvoda u vinskoj i farmaceutskoj industriji u Uniji, u okviru kojih se može upotrebljavati samo prirodna vinska kiselina. Stoga cijene koje primjenjuje društvo Changmao ne mogu utjecati na cijene proizvođača iz Unije u pogledu barem tih dviju posebnih uporaba navedenog proizvoda.
- 134 Kao drugo, društvo Changmao tvrdi da je Sud u točki 41. presude od 4. veljače 2021., *eurocylinder systems (C-324/19, EU:C:2021:94)*, priznao relevantnost kasnijih podataka, poput podataka Eurostata navedenih u točki 132. ove presude, u okviru utvrđivanja prijetnje štete, i to s obzirom na prospektivnu prirodu analize na kojoj se temelji.
- 135 Distillerie Bonollo i dr. i Komisija smatraju da treći žalbeni razlog treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

Ocjena Suda

- 136 Kao prvo, valja podsjetiti na to da u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, u području trgovinske politike Unije i osobito u području mjera za zaštitu trgovine, institucije Unije raspolazu širokom diskrecijskom ovlašću zbog složenosti gospodarskih i političkih situacija koje moraju razmatrati (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 35. i navedenu sudsku praksu).
- 137 Također je ustaljena sudska praksa ta da se u okviru antidampinškog postupka ta široka diskrecijska ovlast osobito odnosi na utvrđivanje postojanja štete nanesene industriji Unije i čimbenika koji su uzrokovali takvu štetu. Sudski nadzor takve ocjene mora biti ograničen samo na provjeru jesu li poštovana postupovna pravila, jesu li činjenice koje su uzete u obzir pravilno utvrđene te je li došlo do očite pogreške u procjeni tih činjenica ili do zloupotrebe ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 36. i navedenu sudsku praksu).
- 138 Sud je također u više navrata presudio da ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne čini novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena tih institucija. Tim se ispitivanjem ne zadire u široku diskrecijsku ovlast tih institucija u području trgovinske politike, nego se samo utvrđuje jesu li ti dokazi takve prirode da se njima podupiru zaključci tih institucija. Opći sud stoga treba ne samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu pouzdanost i dosljednost nego i nadzirati čine li ti elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije i jesu li oni takve prirode da podupiru zaključke koji su iz njih izvedeni (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 37. i navedena sudska praksa).
- 139 Osim toga, u okviru nadzora zakonitosti iz članka 263. UFEU-a Sud Unije ni u kojem slučaju ne može svojim obrazloženjem zamijeniti obrazloženje donositelja pobijanog akta (presuda od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, t. 15. i navedena sudska praksa).
- 140 Kao drugo, valja podsjetiti na to da se objektivno ispitivanje utvrđivanja postojanja štete nanesene industriji Unije, predviđeno člankom 3. stavkom 2. Osnovne uredbe, mora odnositi, s jedne strane, na obujam dampinškog uvoza i učinak tog uvoza na cijene istovrsnih proizvoda na tržištu Unije kao i, s druge strane, na utjecaj tog uvoza na industriju Unije (presuda od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, t. 19. i navedena sudska praksa).
- 141 Stoga, kad je riječ o utvrđivanju navedenog obujma ili navedenih cijena, članak 3. stavak 3. Osnovne uredbe predviđa čimbenike koje treba uzeti u obzir prilikom tog ispitivanja, pojašnjavajući pritom da jedan ili nekoliko tih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući (presuda od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, t. 20. i navedena sudska praksa).
- 142 Isto vrijedi i za utjecaj dampinškog uvoza na industriju Unije. Naime, iz članka 3. stavka 5. Osnovne uredbe proizlazi da je na institucijama Unije da ocijene sve čimbenike i relevantne gospodarske pokazatelje koji utječu na stanje te industrije, s obzirom na to da samo jedan ili nekoliko tih čimbenika nisu nužno odlučujuća osnova za prosudbu. Ta odredba tako daje tim institucijama diskrecijsku ovlast u ispitivanju i ocjeni različitih pokazatelja (presuda od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija, C-345/18 P, EU:C:2019:589, t. 21. i navedena sudska praksa).

- 143 Osim toga, valja dodati da se, u skladu s člankom 3. stavkom 7. Osnovne uredbe, ispituju također i svi ostali čimbenici, osim dampinškog uvoza, koji istodobno nanose štetu proizvodnji Unije kako bi se osiguralo da šteta koju nanese ti drugi čimbenici ne bude pripisana dampinškom uvozu.
- 144 Institucije Unije stoga imaju obvezu ispitati proizlazi li šteta na koju se namjeravaju pozvati doista iz dampinškog uvoza i zanemariti svu štetu koja proizlazi iz drugih čimbenika (vidjeti u tom smislu presudu od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 55. i navedenu sudsku praksu).
- 145 U ovom slučaju najprije valja utvrditi da argumenti društva Changmao koji se odnose na točke 138. i 139. pobijane presude proizlaze iz pogrešnog tumačenja tih točaka. Naime, u prvoj od tih točaka Opći sud samo je podsjetio na ustaljenu sudsku praksu Suda, također navedenu u točki 142. ove presude, prema kojoj, s jedne strane, u okviru opće procjene svih relevantnih pokazatelja i čimbenika koju nalaže članak 3. stavak 5. Osnovne uredbe jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne čine nužno odlučujuću osnovu za prosudbu i, s druge strane, taj članak 3. stavak 5. institucijama Unije daje široku marginu prosudbe u ispitivanju i ocjeni tog skupa čimbenika i pokazatelja. U drugoj od navedenih točaka Opći sud samo je podsjetio na sudsku praksu proizišlu iz presude od 15. prosinca 2016., Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće (T-199/04 RENV, EU:T:2016:740, t. 139.), iz koje u biti proizlazi da zaključak o postojanju znatne štete nije nužno nespojiv s činjenicom da određeni ili čak nekoliko čimbenika iz članka 3. stavka 5. Osnovne uredbe pokazuje pozitivno kretanje, ali pod uvjetom da u takvom slučaju dotična institucija Unije pruži uvjerljivu analizu koja pokazuje da je pozitivan razvoj određenih čimbenika neutraliziran negativnim razvojem drugih čimbenika.
- 146 Nadalje, valja utvrditi da društvo Changmao argumentacijom iznesenom u točkama 129. i 130. ove presude u biti prigovara Općem sudu da nije utvrdio da je, time što je Komisija u okviru utvrđivanja prijetnje štete propustila uzeti u obzir štetne učinke navodno uzrokovane izvozom društva Hangzhou na industriju Unije, ta institucija propustila ispitati sve poznate čimbenike, osim dampinškog uvoza, u smislu članka 3. stavka 7. te uredbe, i to protivno sudskoj praksi navedenoj u točki 144. ove presude.
- 147 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je, kao što to proizlazi iz točaka 23., 24. i 29. ove presude, Vijeće, oslanjajući se na razmatranja koja proizlaze iz točaka 305. i 306. izvješća Žalbenog tijela WTO-a od 29. studenoga 2005. u predmetu „Meksiko – konačne antidampinške mjere na govedinu i rižu” (WT/DS 295/AB/R), u Provedbenoj uredbi br. 332/2012 smatralo primjerenim isključiti izvoz društva Hangzhou na tržište Unije iz područja primjene mjera uvedenih Uredbom br. 130/2006. Na temelju tog isključenja Komisija je Provedbenom odlukom br. 2016/176 okončala antidampinški postupak u pogledu tog proizvođača izvoznika.
- 148 Kao što je to istaknuto u točki 31. ove presude, Opći sud odbio je tužbu nekoliko proizvođača vinske kiseline iz Unije protiv te provedbene odluke presudom od 15. ožujka 2018., Caviro Distillerie i dr./Komisija (T-211/16, EU:T:2018:148). Žalbu koju su navedeni proizvođači podnijeli protiv te presude Sud je odbio presudom od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija (C-345/18 P, EU:C:2019:589).
- 149 Osim toga, kao što to proizlazi iz argumentacije društva Changmao spomenute u točki 128. ove presude, to društvo ne osporava činjenicu da društvo Hangzhou nije bilo podvrgnuto antidampinškim pristojbama jer institucije Unije nisu smatrale da njegov izvoz uzrokuje znatnu štetu industriji Unije.

- 150 S obzirom na to, društvo Changmao smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da Komisija u okviru svoje ocjene o postojanju prijetnje štete zbog toga nije morala uzeti u obzir negativne učinke izvoza društva Hangzhou na industriju Unije.
- 151 Ta se argumentacija ne može prihvatiti jer iz članka 3. stavka 7. Osnovne uredbe nedvojbeno proizlazi da je zakonodavac Unije tom odredbom namjeravao institucijama Unije nametnuti obvezu da ispituju poznate čimbenike, osim dampinškog uvoza, samo pod uvjetom da „nanose štetu” industriji Unije. Međutim, iz elemenata izloženih, među ostalim, u točki 154. pobijane presude, koje društvo Changmao ne osporava, jasno proizlazi da su institucije Unije smatrale da izvoz koji obavlja društvo Hangzhou ne nanosi štetu industriji Unije.
- 152 Ne može se prihvatiti ni prvi dio žaliteljeve argumentacije navedene u točki 131. ove presude, kojim on Općem sudu u biti prigovara da nije smatrao da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je navodno propustila ocijeniti početni ispitni postupak kojim je uvedena antidampinška pristojba i ispitni postupak revizije koji je doveo do sporne uredbe s obzirom na iste mikroekonomske i makroekonomske kriterije i čimbenike, kako su navedeni u članku 3. stavcima 1., 2. i 5. Osnovne uredbe. Naime, valja utvrditi da društvo Changmao ne izlaže nikakvu pravnu argumentaciju u potporu tom dijelu svoje argumentacije. Ono, među ostalim, nije pružilo nikakvo pojašnjenje u pogledu kriterija i čimbenika koje Komisija navodno nije analizirala u ispitnom postupku koji je doveo do donošenja sporne uredbe, iako ih je analizirala u početnom ispitnom postupku. Stoga, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 87. ove presude, taj dio argumentacije treba odbaciti kao nedopusšten.
- 153 Što se tiče drugog dijela argumentacije spomenute u točki 131. ove presude, kojim žalitelj prigovara Općem sudu da je u točki 150. pobijane presude iskrivio doseg njegova argumenta koji se odnosi na navodnu usporedivost njegove situacije i situacije društva Hangzhou, dovoljno je utvrditi, s jedne strane, da u toj točki 150. Opći sud samo podsjeća na relevantnu sudsku praksu Suda i, s druge strane, da žalitelj ne iznosi nikakvu pravnu argumentaciju koja bi dokazala zbog čega je Opći sud, navodeći tu sudsku praksu, iskrivio njegovu argumentaciju. Stoga taj drugi dio argumentacije proizlazi iz pogrešnog tumačenja navedene točke i ne ispunjava zahtjeve dopuštenosti iz točke 87. ove presude.
- 154 Osim toga, ni treći dio argumentacije društva Changmao navedene u točki 131. ove presude ne može se prihvatiti jer, s obzirom na široku ovlast kojom Komisija raspolaže u tom području, gospodarski subjekt ne može imati legitimna očekivanja da će se zadržati postojeće stanje. Štoviše, žalitelj nije mogao valjano očekivati da će zaključci sporne uredbe biti isti kao i Komisijini zaključci u Provedbenoj odluci br. 2016/176 o društvu Hangzhou.
- 155 Naposljetku, kad je riječ o žaliteljevoj argumentaciji sažetoj u točkama 132. do 134. ove presude, kojom on u biti prigovara Općem sudu da je odbio relevantnost Eurostatovih podataka za 2017. i 2018. koje je on podnio u prvostupanjskom postupku u prilog svojoj tvrdnji o utjecaju klimatskih uvjeta na cijene prirodne vinske kiseline u Uniji, valja istaknuti da ta argumentacija polazi od pretpostavke prema kojoj se proizvođači prirodne vinske kiseline i proizvođači sintetičke vinske kiseline ne nalaze u konkurentskom položaju, osobito zato što se u vinskoj i farmaceutskoj industriji Unije može upotrebljavati samo prirodna vinska kiselina. Međutim, kao što to proizlazi iz točke 18. ove presude, sintetička vinska kiselina ima ista fizička i kemijska svojstva kao i prirodna vinska kiselina te je u načelu namijenjena istim osnovnim uporabama kao i potonja. Osim toga, kao što to proizlazi iz točke 147. pobijane presude, dovoljno je podsjetiti na to da se, u skladu s uvodnim izjavama 30. i 31. sporne uredbe, te dvije vrste proizvoda smatraju sličnima u svrhu preispitivanja s obzirom na to da imaju ista osnovna fizička i kemijska svojstva i

uporabe koje se preklapaju. Stoga, budući da argumentacija društva Changmao polazi od pogrešne pretpostavke prema kojoj se prirodna vinska kiselina i sintetička vinska kiselina ne nalaze u konkurentskom položaju, tu argumentaciju treba odbiti kao neosnovanu.

- 156 Iz toga slijedi da treći žalbeni razlog treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

Četvrti žalbeni razlog

- 157 Četvrti žalbeni razlog, koji se odnosi na točke 172. do 177. i 187. do 189. pobijane presude, u biti sadržava dva dijela, od kojih se prvi temelji na povredi prava obrane i načela dobre uprave, a drugi na pogrešci u tumačenju članka 296. UFEU-a.

Prvi dio četvrtog žalbenog razloga

– Argumentacija stranaka

- 158 Prvim dijelom svojeg četvrtog žalbenog razloga društvo Changmao u biti tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 172. do 177. pobijane presude smatrao da je Komisija pravodobno obavijestila društvo Changmao o svim bitnim razmatranjima za poštovanje njegovih prava obrane.
- 159 Naime, suprotno onomu što je Opći sud smatrao u točki 172. pobijane presude, Komisija u točkama 109. do 139. dokumenta s općim informacijama spomenutog u točki 42. ove presude nije detaljno izložila sve bitne činjenice i razmatranja na kojima je ta institucija naknadno u spornoj uredbi temeljila svoje analize o stanju industrije Unije i postojanju prijetnje štete. Osim toga, Komisija mu je odbila otkriti određene bitne informacije koje pokazuju način na koji je provela te analize kao i razmatranja koja su je navela da ne uzme u obzir podatke o društvu Distillerie Mazzari, u njegovu svojstvu najvećeg i najprofitabilnijeg proizvođača iz Unije. Prema žaliteljevu mišljenju, Opći sud iskrivio je njegovu argumentaciju time što je u toj točki pobijane presude presudio da se njegovo neslaganje s navedenim Komisijinim analizama ne može istaknuti u prilog tužbenom razlogu koji se temelji na povredi prava obrane.
- 160 Opći sud je u točki 173. pobijane presude također iskrivio njegovu argumentaciju o isključenju podataka koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari iz procjena ranjivosti industrije Unije i postojanja prijetnje štete. U tom pogledu društvo Changmao pojašnjava, s jedne strane, da je, suprotno onomu što je Opći sud naveo u toj točki pobijane presude, ono u svojstvu „zainteresirane strane” u ispitnom postupku koji je doveo do donošenja sporne uredbe moglo pregledati Komisijine spise koji nisu povjerljivi, što uostalom potvrđuje i službeni popis pregleda. Međutim, dokumenti koji nisu povjerljivi u velikoj su većini bili „ograničeni” dokumenti koji mu nisu omogućili da oblikuje informirana očitovanja.
- 161 S druge strane, žalitelj ističe da je tek putem dokumenta s općim informacijama, koji mu je dostavljen 30. travnja 2018., bio obaviješten o Komisijinoj odluci da ne uzme u obzir podatke koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari. Naime, ni dopis udruženja talijanskih proizvođača vinske kiseline, naveden u točki 39. ove presude, ni Komisijina odluka da ne provede uzorkovanje proizvođača Unije nisu navodili na zaključak da će ta institucija u potpunosti zanemariti te podatke.

- 162 Osim toga, društvo Changmao prigovara Općem sudu da je u točki 174. pobijane presude također iskrivio njegovu argumentaciju koja se odnosila, s jedne strane, na učinke izvoza društva Hangzhou u Uniju na ranjivost industrije Unije i, s druge strane, na utvrđivanje postojanja prijetnje štete. U tom pogledu društvo Changmao pojašnjava da, iako je znalo za postojanje Provedbene odluke br. 2016/176, ono uopće nije moglo predvidjeti da Komisija neće uzeti u obzir podatke koji se odnose na društvo Hangzhou kao odlučujuće pozitivne dokaze u okviru svoje prospektivne analize vjerojatnosti ponavljanja štete. Osim toga, Komisija ga je odbila obavijestiti o razmatranjima koja su je navela da u spornoj uredbi u odnosu na društvo Hangzhou ne upotrijebi pozitivne dokaze kojima je već raspolagala na temelju ispitnog postupka koji je doveo do donošenja te provedbene odluke.
- 163 Nadalje, Opći sud pogrešno je propustio utvrditi da je Komisija tijekom upravnog postupka odbila obavijestiti društvo Changmao o dokazima ili bilo kakvom objašnjenju u pogledu primjedbi koje je to društvo iznijelo u svojim očitovanjima na dokument s općim informacijama. Osim toga, suprotno onomu što je Opći sud smatrao u točki 175. pobijane presude, Komisija mu nije pružila objašnjenja u pogledu duboke razlike koju je društvo Changmao istaknulo između Provedbene odluke br. 2016/176 i sporne uredbe u pogledu pokazatelja povezanih s ukupnom potrošnjom i proizvodnjom vinske kiseline u Uniji za 2013. i 2014., iako su ti elementi bili odlučujući za ocjenu ranjivosti industrije Unije i postojanja prijetnje štete.
- 164 Društvo Changmao tvrdi da je Komisija morala uskladiti svoje postupanje s pozitivnim obvezama koje ima na temelju načela dobre uprave, članka 3. stavka 2., članka 11. stavka 2., članka 6. stavka 7., članka 19. stavaka 2. i 4. i članka 20. stavaka 2. i 4. Osnovne uredbe kao i članka 6. stavaka 2. i 4. Sporazuma o antidampingu, tj. s obvezom te institucije, kao prvo, da ispita sve raspoložive dokaze, kao drugo, da zainteresiranim strankama priopći razmatranja na kojima namjerava temeljiti svoju prospektivnu analizu o postojanju prijetnje štete i, kao treće, da odgovori na očitovanja koja su zainteresirane stranke iznijele tijekom upravnog postupka. Da je Komisija poštovala te obveze, društvo Changmao moglo je podnijeti korisna očitovanja, što bi navelo Komisiju da usvoji drukčije zaključke o ranjivosti industrije Unije i o postojanju prijetnje štete.
- 165 Distillerie Bonollo i dr. i Komisija smatraju da taj prvi dio četvrtog žalbenog razloga treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 166 Najprije valja istaknuti da poštovanje prava obrane ima ključnu važnost u antidampinškim ispitnim postupcima (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 77. i navedena sudska praksa).
- 167 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, prilikom ispunjavanja svoje dužnosti informiranja, institucije Unije moraju djelovati sa svom dužnom pažnjom koja se zahtijeva nastojeći dotičnim poduzetnicima pružiti, u mjeri u kojoj je osigurano poštovanje povjerljivosti predmeta, informacije koje su korisne za obranu njihovih interesa te birajući, po potrebi po službenoj dužnosti, prikladne načine takvog priopćavanja. U svakom slučaju, zainteresiranim strankama mora se omogućiti da tijekom upravnog postupka učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampainga i štete koja njime nastaje (presuda od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 48. i navedena sudska praksa).

- 168 Iako se obveza informiranja koju imaju institucije Unije u području antidampinga mora uskladiti s obvezom poštovanja povjerljivih informacija, ostaje činjenica da potonja obveza ne može prava obrane lišiti njihova bitnog sadržaja (vidjeti u tom smislu presudu od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 29.).
- 169 Osim toga, iz sudske prakse Suda proizlazi da postojanje nepravilnosti u vezi s pravima obrane može dovesti do poništenja predmetnog akta samo ako postoji mogućnost da bi upravni postupak bez te nepravilnosti mogao imati drukčiji ishod, čime bi se konkretno povrijedila prava obrane (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 79. i navedenu sudsku praksu).
- 170 U tom pogledu, iako se od osobe koja se poziva na takvu nepravilnost ne može zahtijevati da dokaže da bi bez nje predmetni akt imao povoljniji sadržaj za njegove interese, on ipak mora konkretno dokazati da takva mogućnost nije u potpunosti isključena (vidjeti u tom smislu po analogiji presudu od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 140. i navedenu sudsku praksu).
- 171 U ovom slučaju valja istaknuti da je Opći sud, kao prvo, u točkama 163. do 170. pobijane presude podsjetio na relevantne odredbe prava Unije kao i na ustaljenu sudsku praksu koja se odnosi, kao prvo, na poštovanje prava obrane, kao drugo, na obvezu dužne pažnje koju institucije Unije imaju na temelju prava na dobru upravu i, kao treće, na ravnotežu koju treba postići između tih prava i zaštite povjerljivih podataka.
- 172 Kao drugo, Opći sud je u točkama 172. do 175. pobijane presude analizirao različite argumente društva Changmao koji su se temeljili na povredi njegovih prava obrane, presudivši da se na temelju tih argumenata ne može smatrati da je Komisija povrijedila obvezu pravodobnog otkrivanja svih bitnih dokaza i razmatranja. On je u tim točkama 172. do 175. pobijane presude uredno obrazložio razloge zbog kojih navedene argumente treba odbiti.
- 173 Kao treće, oslanjajući se na sudsku praksu navedenu u točki 78. pobijane presude, Opći sud je u točki 176. te presude odbacio kao nedopuštenu argumentaciju društva Changmao koja se temeljila, među ostalim, na povredi načela dobre uprave.
- 174 Valja utvrditi da argumentacijom istaknutom u prilog prvom dijelu svojeg četvrtog žalbenog razloga žalitelj samo kritizira rješenje do kojeg je došao Opći sud a da pritom, međutim, ne dokazuje da je Opći sud povrijedio sudsku praksu navedenu u točki 167. ove presude, prema kojoj institucije Unije moraju postupati sa svom pažnjom koja se zahtijeva nastojeći dotičnim poduzetnicima pružiti, u mjeri u kojoj je osigurano poštovanje povjerljivosti predmeta, informacije koje su korisne za obranu njihovih interesa te birajući, po potrebi po službenoj dužnosti, prikladne načine takvog priopćavanja.
- 175 Međutim, društvo Changmao time od Suda zapravo zahtijeva da svojom ocjenom činjenica i dokaza zamijeni ocjenu Općeg suda, tako da je ta argumentacija, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, nedopuštena (vidjeti u tom smislu presudu od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 56. i navedenu sudsku praksu).
- 176 Osim toga, žalitelj nije uspio konkretno dokazati, kao što se to zahtijeva sudskom praksom navedenom u točkama 169. i 170. ove presude, da je Opći sud propustio utvrditi postupovnu nepravilnost, počinjenu tijekom upravnog postupka, koja je mogla dovesti do drukčijeg ishoda navedenog postupka, čime bi konkretno bila povrijeđena njegova prava obrane.

- 177 Osim toga, iako društvo Changmao argumentima navedenima u točkama 159., 160. i 162. ove presude tvrdi da je Opći sud navodno počinio iskrivljavanje, dovoljno je utvrditi da to društvo nije precizno navelo elemente na kojima se temelji njegova argumentacija, a koje je Opći sud iskrivio, i ne dokazuje pogreške u analizi koje su u njegovoj ocjeni dovele do tog iskrivljanja, suprotno zahtjevima sudske prakse navedene u točki 122. ove presude. On zapravo samo zahtijeva novu ocjenu činjenica i dokaza, što u žalbenom postupku nije u nadležnosti Suda. Tu argumentaciju stoga treba odbaciti kao nedopuštenu.
- 178 Naposljetku, što se tiče argumentacije navedene u točki 164. ove presude, dovoljno je smatrati da njome žalitelj samo navodi pogreške koje je Komisija navodno počinila a da pritom ne ističe pravnu argumentaciju kojom se nastoji dokazati zbog čega je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava. Stoga, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 87. ove presude, tu argumentaciju treba odbaciti kao nedopuštenu.
- 179 S obzirom na prethodno navedeno, prvi dio četvrtog žalbenog razloga treba odbiti kao djelomično neosnovan i odbaciti kao djelomično nedopušten.

Drugi dio četvrtog žalbenog razloga

– Argumentacija stranaka

- 180 Drugim dijelom svojeg četvrtog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio očitu pogrešku u tumačenju time što je u točkama 187. do 189. pobijane presude s obzirom na članak 296. UFEU-a analizirao njegove argumente koji se odnose, kao prvo, na nepostojanje pravne osnove za primjenu članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe u spornoj uredbi, kao drugo, na utjecaj podataka koji se odnose na društvo Distillerie Mazzari na ranjivost industrije Unije i, kao treće, na učinke izvoza društva Hangzhou u Uniju u pogledu utvrđivanja postojanja prijetnje štete.
- 181 U tom pogledu on pojašnjava da se četvrti tužbeni razlog koji je istaknuo u prvostupanjskom postupku nije temeljio na nedostatku obrazloženja na temelju članka 296. UFEU-a, nego na bitnoj povredi postupka. Naime, navedenim tužbenim razlogom društvo Changmao u stvarnosti nije pozvalo Opći sud da utvrdi povredu te odredbe, nego Komisijin propust da mu tijekom upravnog postupka priopći bitna razmatranja i dokaze na kojima se ta institucija nakon toga oslonila u spornoj uredbi kako bi utemeljila svoje zaključke o ranjivosti industrije Unije i postojanju prijetnje štete.
- 182 Stoga je Opći sud u točkama 187. do 189. pobijane presude pogrešno smatrao da je društvo Changmao svojim argumentima prigovorilo Komisiji da je povrijedila svoju obvezu obrazlaganja na temelju članka 296. UFEU-a. Time je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava.
- 183 Distillerie Bonollo i dr. i Komisija osporavaju dopuštenost i osnovanost tog drugog dijela četvrtog žalbenog razloga.

– Ocjena Suda

- 184 Valja istaknuti da je taj drugi dio četvrtog žalbenog razloga nejasan. Naime, iako žalitelj samo po sebi ne prigovara Općem sudu da je povrijedio svoju obvezu obrazlaganja, ipak se čini da mu prigovara da nije odgovorio na sve argumente koje je istaknuo u okviru svojeg četvrtog tužbenog razloga u prvostupanjskom postupku, osobito na tri argumenta navedena u točki 180. ove presude.

- 185 Kao prvo, budući da se taj drugi dio četvrtog žalbenog razloga može shvatiti na način da se odnosi na povredu obveze obrazlaganja koju je počinio Opći sud, valja podsjetiti na to, s jedne strane, da je u okviru žalbe predmet nadzora Suda osobito utvrditi je li Opći sud u dovoljnoj mjeri odgovorio na sve argumente tužitelja i, s druge strane, da žalbeni razlog koji se temelji na izostanku odgovora Općeg suda na argumente iz prvostupanjskog postupka u biti čini pozivanje na povredu obveze obrazlaganja koja proizlazi iz članka 36. Statuta Suda Europske unije, primjenjivog na Opći sud na temelju njegova članka 53. stavka 1., kao i članka 117. Poslovnika Općeg suda (presuda od 9. ožujka 2017., *Ellinikos Chrysos/Komisija*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, t. 31. i navedena sudska praksa).
- 186 Osim toga, obveza obrazlaganja ne nalaže Općem sudu da pruži obrazloženje kojim bi se iscrpno i pojedinačno osvrnuo na sve tvrdnje koje su iznijele stranke u sporu i obrazloženje Općeg suda stoga može biti implicitno pod uvjetom da se njime omogućuje zainteresiranim osobama da saznaju razloge zbog kojih Opći sud nije prihvatio njihove argumente, a Sudu da raspolaze dovoljnim elementima za izvršavanje svojeg nadzora (presuda od 9. ožujka 2017., *Ellinikos Chrysos/Komisija*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, t. 32. i navedena sudska praksa).
- 187 Valja utvrditi da su tri argumenta navedena u točki 180. ove presude samo ponavljanje argumenata koje je društvo Changmao već istaknulo u okviru različitih tužbenih razloga istaknutih u prvostupanjskom postupku i o kojima je Opći sud odlučio u okviru svojeg ispitivanja tih tužbenih razloga. Osim toga, obrazloženje pobijane presude u odgovoru na navedene tužbene razloge jasno je i nedvosmisleno i omogućuje razumijevanje elemenata na kojima se temeljila odluka Općeg suda. Činjenica da je potonji u pogledu merituma došao do drukčijeg ishoda od onog na koji se društvo Changmao pozivalo ne može sama po sebi činiti nedostatak u obrazloženju (vidjeti po analogiji rješenje od 13. prosinca 2012., *Alliance One International/Komisija*, C-593/11 P, EU:C:2012:804, t. 29. i navedenu sudska praksu).
- 188 Stoga, u dijelu u kojem žalitelj Općem sudu prigovara da je povrijedio svoju obvezu obrazlaganja, argumente koje ističe u tom smislu treba smatrati neosnovanima.
- 189 Kao drugo, ako bi trebalo razumjeti da drugim dijelom četvrtog žalbenog razloga žalitelj prigovara Općem sudu da je iskrivio doseg argumenata koje je pred njim iznio jer njima nije prigovorio Komisiji da je povrijedila svoju obvezu obrazlaganja, nego da je povrijedila određeni broj odredbi Osnovne uredbe, treba smatrati da se u tom slučaju taj drugi dio četvrtog žalbenog razloga odnosi na to da je Opći sud iskrivio postupovne podneske društva Changmao.
- 190 U tom pogledu dovoljno je istaknuti da žalitelj ne navodi koju je pogrešku koja se tiče prava Opći sud navodno počinio analizirajući njegove argumente s obzirom na članak 296. UFEU-a. Također nije precizirao ni pravne argumente koji konkretno podupiru njegov zahtjev.
- 191 Stoga, u skladu sa sudsom praksom navedenom u točki 87. ove presude, argumentaciju koja se temelji na tome da je Opći sud navodno iskrivio postupovne podneske društva Changmao treba odbaciti kao nedopuštenu.
- 192 S obzirom na prethodno navedeno, drugi dio četvrtog žalbenog razloga treba odbiti kao djelomično neosnovan i odbaciti kao djelomično nedopušten.
- 193 Stoga četvrti žalbeni razlog treba odbiti u cijelosti.
- 194 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da žalbu treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

- 195 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 196 U ovom slučaju, budući da su društvo Distillerie Bonollo i dr. i Komisija podnijeli zahtjev da se društvu Changmao naloži snošenje troškova i da ono nije uspjelo u postupku, valja mu naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove društva Distillerie Bonollo i dr. i Komisije.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Društvu Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova društava Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Caviro Extra SpA kao i Europske komisije.

Potpisi